

Καστελλιώτικα Νέα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΙΝΑ & ΔΑΦΝΟΜΗΛΗ 1Α • 106 80 ΑΘΗΝΑ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 103 • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ΄ • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2023 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΕΥΡΩ 0.20

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΙΡΕΣΗΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Στη διοικητική διαίρεση της Ελλάδας που προέκυψε μετά την Ελληνική Επανάσταση του 1821 ο Δήμος Ερινεού είχε πρωτεύουσα το Καστέλλι (Ερινεό) και σχηματίστηκε με το Β.Δ. 8/20-4-1835, που δημοσιεύτηκε σε ΦΕΚ (Γενικά Αρχεία του Κράτους Όθωνος αρχ. Υπ. Εσωτ. Φ.122 Ασ. Ν. 23645) ως Δήμος της Επαρχίας Παρνασσίδας. Κατατάχθηκε στη β΄ τάξη με πληθυσμό 2253 κατοίκους. Ο δημότης του Δήμου Ερινεού ονομάστηκε «Ερίνιος».

Το όνομα του Δήμου προφανώς προήλθε από την ομώνυμη αρχαία πόλη της Δωριίδας, στον τόπο της οποίας κτίστηκε στην εποχή της Φραγκοκρατίας από τους Καδμείους (Θηβαίους), όπως αναφέρεται ο μεσαιωνικός πύργος, τα ερείπια του οποίου σώζονται μέχρι και σήμερα.

Οι κάτοικοι που αποτελούσαν το Δήμο Ερινεού ήταν: Ερινεός (Καστέλλι) 320, Κουκουβίστα 402, Χλωμός 140, Μαυρολιθάρι 720, Καστριώτισσα 130, Γουρίτσα 100, Στρώμη 441.

Σε νέο Β.Δ. (Παράρτημα 2 του υπ' αρ. 80/28.12.1836 ΦΕΚ του Γενικού Πίνακα Δήμων του Κράτους), η Επαρχία Παρνασσίδας περιλάμβανε μέχρι του έτους 1840, δεκατρείς Δήμους, μεταξύ των οποίων και το Δήμο Δωριέων -όπως μετονομάστηκε και λεγόταν τότε- με πρωτεύουσα πάλι το Καστέλλι. Ο δήμος αυτός της Δωριίδας περιλάμβανε και τα χωριά Κάνιανη, Κουκουβίστα, Σκλήθρο, Χλωμός και Χάνι Γραβιάς.

Με νέα διάταξη στο Παράρτημα 2 ΦΕΚ 1831 σχηματίζεται ο Δήμος Δωριέων που πήρε την τελική του μορφή. Η αρχική του σύσταση περιλάμβανε τμήμα του Δήμου Ερινεού (Ερινεός = Καστέλλι), Κουκουβίστα, Χλωμός και τμήμα του Δήμου Λιλαίας, Βάριανη, Χάνι Γραβιάς, Κάνιανη και Σκλήθρο. Με μεταγενέστερες προσαρτήσεις του Δήμου Χαραδραίων και άλλων χωριών, (Πάνω Αγόριανη, Μαργιολάτα, Μπράλος, Μετόχι Προφήτου Ηλία και του Δήμου Λιλαίων (Πάνω και Κάτω Σουβάλα, Παλιοχώρι και Διπλοπτήτα, Παλιάμπελα, Γκούρα, Κάτω Αγόριανη, Πάνω Κάνιανη, Κάτω Κάνιανη και Γραβιά).

Σημειώνεται ότι με το Β.Δ. στις 30.11.9/1840 ΦΕΚ 22, συγχωνεύτηκαν οι Δήμοι Χαραδραίων και Λιλαίων στο Δήμο Δωριέων.

Με τη νέα σύστασή του, ο Δήμος Δωριέων κατατάχθηκε στη β΄ τάξη, με πληθυσμό 3.821 κατοίκους και έδρα ορίστηκε η Κάτω Αγόριανη.

Με νέο Β.Δ. 1426.2.1842 μετέθεσε την έδρα του Δήμου από τον οικισμό Κάτω Αγόριανη στον οικισμό Γραβιά.

Αργότερα με το Β.Δ. 8/1/1870 που δημοσιεύτηκε στο υπ' αρ. 26/6.2.1870 ΦΕΚ ο Δήμος περιλάμβανε τα χωριά Κάτω Αγόριανη, Καστέλλι, Βάριανη, Κάνιανη, Κουκουβίστα, Σκλήθρο, Χλωμός, Χάνι Γραβιάς, Πάνω Αγόριανη, Μαργιολάτα, Μπρά-
(Συνέχεια στη σελίδα 4)

ΔΙΑΔΡΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΜΕ ΤΙΤΛΟ: ΤΥΡΟΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΠΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΑΝ Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ ΚΑΙ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΔΕΛΦΩΝ

Το Σάββατο 2 Δεκεμβρίου 2023 πραγματοποιήθηκε στα Καστέλλια και στο κτήριο της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Καστελλίων (πρώην Δημ. Σχολείο) η προτελευταία διαδραστική παρουσίαση στις επτά Δημοτικές Βιβλιοθήκες του Δήμου Δελφών του παιδικού βιβλίου της συγγραφέως Μήνας Μητροπούλου με τίτλο: Τυροπεριπέτειες.

Η διοργάνωση της εκδήλωσης πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Καστελλίων και του Πολιτιστικού Συλλόγου «Φίλοι των Βιβλιοθηκών του Δήμου Δελφών».

Στην εκδήλωση παρέστησαν ο αντιδήμαρχος Ιωάννης Μανανάς, ο Πρόεδρος της Τ.Κ. Καστελλίων Γεώργιος Χαλατσός, καθώς και μεγάλος αριθμός παιδιών και ενήλικων φιλοαναγνωστών, που τίμησαν με την παρουσία τους και γέμισαν το χώρο με χαρά.

Η πρόεδρος του Συλλόγου Φίλων των Βιβλιοθηκών του Δήμου Δελφών Σοφία Καλλία ευχαρίστησε τους παρευρισκόμενους και μίλησε για τη σημασία της φιλοαναγνωσίας και το ρόλο των Βιβλιοθηκών ως κοιτίδων πολιτισμού. Στη συνέχεια ευχαρίστησε γονείς και παιδιά που τίμησαν με την παρουσία τους και όσους βοήθησαν για να πραγματοποιηθεί η παραπάνω δράση. Ευχαρίστησε τον παριστάμενο Ιωάννη Μανανά για τη διακριτική παρουσία του, τα κεράσματα που είχαν την καλοσύνη να προσφέρουν από το Δήμο Δελφών υπό την

αγίδα του οποίου έγινε η εκδήλωση, καθώς και από τον Πολιτιστικό Σύλλογο Καστελλίων «Η Δωρική Τετράπολις» και τους εκπροσώπους που παρέστησαν Αχιλλέας Αγαπητός, Βασιλική Τσιροπούλου και Γιάννης Παπάς.

Τέλος, η Πρόεδρος παρουσίασε τη Φιλολόγο Κωνσταντίνα Σκουρτιά, που προλόγισε το βιβλίο με τον μοναδικό της τρόπο, τονίζοντας τις ευαισθησίες που αναπτύσσει το βιβλίο της Μήνας Μητροπούλου, και

παράλληλα ανέλυσε τη σημασία της παιδικής λογοτεχνίας, και τη συγγραφέα Μήνα Μητροπούλου, απόφοιτο του τμήματος Ιταλικής Φιλολογίας και Γλώσσας και του Τμήματος Αξιοποίησης των Φυσικών Πόρων και Γεωργικής Μηχανικής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Στη συνέχεια τη σκυτάλη πήραν τα ίδια τα παιδιά που με όχημα το βιβλίο μπήκαν στο βασίλειο των τυριών και διαβά-
(Συνέχεια στη σελίδα 5)

Πρόσκληση Τακτικής Γενικής Συνέλευσης ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Προοδευτικού Συλλόγου «Τα Καστέλλια», σύμφωνα με το Καταστατικό του -μετά την αρχική πρόσκληση για ΓΣ στις 2 Μαρτίου 2024- προσκαλεί τα μέλη του στη **δεύτερη -επαναληπτική- οριστική Τακτική Γενική Συνέλευση στις 9 Μαρτίου 2024, ημέρα Σάββατο και ώρα 12.30 μμ στα γραφεία του Συλλόγου (Σίνα & Σαφνομήλη 1Α)** με θέματα Ημερήσιας Διάταξης τα ακόλουθα:

1. Έκθεση πεπραγμένων του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου που παρουσιάζει τον Οικονομικό Απολογισμό Εσόδων -Εξόδων για τη διαχειριστική περίοδο 2021- 2023.
2. Έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής
3. Έγκριση από τη Γενική Συνέλευση της Έκθεσης της Εξελεγκτικής Επιτροπής και απαλλαγή των μελών της από κάθε ευθύνη.
4. Έγκριση από τη Γενική Συνέλευση των πεπραγμένων του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου και απαλλαγή των μελών του από κάθε ευθύνη.
5. Ανακοινώσεις, προτάσεις, συζήτηση.
6. Αρχαιρεσίες, εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής περιόδου 2023 -2025.

Η παρουσία και η συμμετοχή όλων μας, ιδιαίτερος των νέων Καστελλιωτών, οι οποίοι οφείδουν να παραστούν και να είναι υποψήφιοι, αποτελεί πλέον θέμα επιβίωσης του Συλλόγου μας.

Ο Πρόεδρος
Κωνσταντίνος Στοφόρος

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
GR 50 0172 0540 0050 5410 5407 280

Γράφεται το όνομά σας και την αιτιολογία
«Καστελλιώτικα Νέα»/Kastelliotika Nea

Στο μεσοπόλεμο κάποια εποχή, που δεν υπήρχαν ούτε επιδημίες και αρρώστιες ούτε πόλεμος, αλλά βασιλευε η ευλογημένη ειρήνη, όλα τα σπία στο χωριό μας ήταν αρχοντικά. Ο πατέρας, η μάνα, τα παιδιά και τα εγγόνια και οι γερόντοι στην αγκωνή τους. Στις γιορτάδες τα Χριστούγεννα, την Πρωτοχρονιά και των Φώτων, οι ξενιτεμένοι μαζί και οι φοιτητές που σπούδαζαν στα πανεπιστήμια και τα γυμνασίοπαιδα που φοιτούσαν στα περιφερειακά γυμνάσια του Δαδίου, της Λαμίας και της Άμφισσας, έρχονταν να τις γιορτάσουν και το χωριό γέμιζε κόσμο.

Τα παιδιά τις μέρες αυτές των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Φώτων, γύριζαν τα σπία και έλεγαν

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΓΙΟΡΤΕΣ

τα κάλαντα και τα φίλευαν με δραχμές που τις έκαναν πεκούλι, για να αγοράσουν στο παζάρι στον Αγ. Κωνσταντίνο παιχνίδια και άλλες πραγμάτιες που ζήλευαν. Στις αυλές και τ' αλώνια, οι νέοι έπαιζαν σιαμάδες-δεκάρες, τα σριφτοκόρωνα γράμματα, το τοϊκάκι, τον τόκα και το πεταρδάκι, ενώ οι μεγάλοι στα καφενεία έριχναν τα χαριά στις πόκες και τον μπακαρά.

Όλα τα νοικοκυριά χρονικά έτρεφαν χοιρινά, που σφάζοντουσαν την

παραμονή και εκτός από το χοιρινό γέμιζαν τα σπία με πασπαλάδες, με λουκάνικα, νοματιές και τσιγαρίθρες, με λαχανοσαρμάδες και μ' εκείνα τα θρυλικά κοντοσουβλία.

Την Πρωτοχρονιά για το καλό της χρονιάς οι νοικοκυρές καταγίνονταν με τα «γλυκά», δηλαδή με τον μπακλαβά που στέλνοντας τα παιδιά τα «άλλαζαν» με τα συγγενικά, τα γεπονικά και τα φιλικά σπία. Μέσα στο πιάτο που τα μετέφεραν με λευκή πετσέτα, εκτός

από δυο κομμάτια γλυκά το συνόδευαν με δίπλες ή μελομακάρονα, με κόκκινα φρούτα - παραδέ μίλο - ή και με κανένα κουραμπιέ. Το πιάτο επιστρεφόταν με ανταλλαγή δικά τους γλυκά και συνοδευτικά. Το παιδί που έστελναν, ήταν και ποδαρικό στα σπία που πήγαινε. Οι νοικοκυρές το καλοδέχονταν που έμπαινε με το δεξί πόδι στο κάθε σπία και τα κάθιζαν απάνω στο σάρωμα, ρίχνοντας καλαμπόκι στις κότες για να είναι γεννούσες με πολλά αυγά, όσα τα κοτσάνια από το σάρωμα. Τα ανύπαντρα κορίτσια «ταίζαν» με γλυκά τη θρύση και μετέφεραν στο σπία για το καλό της χρονιάς το αμίλητο νερό. Αυτά τότε, μια φορά και έναν καιρό.

Χ.-

Κοινωνικά

ΓΑΜΟΙ

Ο Παναγιώτης Αθ. Χουλιάρας και η Σταματίνα Ευαγ. Στεργιόπουλου παντρεύτηκαν το Σάββατο 28 Αυγούστου 2023 στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Βάρκιανης.

Το γαμήλιο γλέντι έγινε στο κτήμα Γκλέτσα.

Τα «Καστελλιώτικα Νέα» τους εύχονται να είναι υγιείς και ευτυχισμένοι στην κοινή τους ζωή.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η Αντωνία, σύζυγος του Αντώνη Π. Τσακρή.

- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα στις 22 Ιουνίου 2023 η Ελένη Μπαστούνη, το γένος Σταμάτη Μπάκα, ετών 92.

- Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια στις 22 Οκτωβρίου 2023 η Ζωή, σύζυγος του Παναγιώτη Κοτσιίκη, ετών 83.

- Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια στις 26 Οκτωβρίου 2023 η Γερακίνα σύζυγος του Γεωργίου Μιχ. Μοσχολιού, ετών 94.

- Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια στις 26 Οκτωβρίου 2023 ο Νικόλαος Μιχ. Μοσχολιός, ετών 94.

- Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια στις 17 Νοεμβρίου 2023, ο

Παναγιώτης Κων. Παπαδάκης, ετών 93.

- Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια τον Νοέμβριο του 2023 ο Γρηγόρης Δημ. Λυκαυγέρης.

- Πέθανε και κηδεύτηκε στο Χαλάνδρι Αττικής στις 9 Ιανουαρίου 2024 η Ξένη Διέννη, σύζυγος Δημητρίου Ν. Διέννη.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΕ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

- Η Γεωργία Εξηντάρη, κόρη της Γιάννας Χαμηλού

και εγγονή του Γιώργου και της Χρυσάνθης Χαμηλού πέτυχε στο Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Οικονομικών Σπουδών της Σχολής Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας.

Τα «Κ.Ν.» εύχονται καλή πρόοδο και σε ανώτερα.

ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ 17 ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΕΣ ΣΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ ΤΟΥ 1942

Την Κυριακή 10 Δεκεμβρίου 2023 πραγματοποιήθηκε στα Καστέλλια από το Δήμο Δελφών και την Τοπική Κοινότητα Καστελλίων η ετήσια εκδήλωση απόδοσης τιμής και μνήμης για τους 17 εκτελεσθέντες στα Καστέλλια από τα Ιταλικά Κατοκικά στρατεύματα το έτος 1942.

Στην εκδήλωση παρέστησαν ο Δήμαρχος, ο Αντιδήμαρχος, ο Πρόεδρος του Τ.Κ., εκπρόσωποι τοπικών και άλλων αρχών και αρκετός κόσμος. Τον Πολιτιστικό Προοδευτικό Σύλλογο ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ αντιπροσώπευσε το μέλος του Δ.Σ. Παναγιώτης Μερμίρης.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης περιλάμβανε: Τέλεση μνημοσύνης στον Ι.Ν. Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Καστελλίων, τη μετάβαση στο Μνημείο των Πεσόντων, όπου εψάλει επιμνημόσυνη δέηση, κατάθεση στεφάνων και ο Πρόεδρος Γεώργιος Χαλατσάς εκφώνησε ομιλία με θέμα: Το Ιστορικό της ημέρας.

«ΕΦΥΓΕ» ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ Ο ΥΠΟΠΤΕΡΑΡΧΟΣ (Ε) Ε.Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΩΝ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Επίτιμος Α' Αντιπρόεδρος και ισόβιο μέλος της ΑΑΚΕ

Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε την Παρασκευή 17 Νοεμβρίου 2023 και ώρα 11.30

στον Ιερό Ναό Αγίου Νεκταρίου στα Καστέλλια.

Η κηδεία του εκλιπόντος έγινε με τις προβλεπόμενες στρατιωτικές τιμές. Για τον εκλιπόντα μίλησαν:

- Εκ μέρους της Πολεμικής Αεροπορίας ο επικεφαλής του αγήματος, ο οποίος αναφέρθηκε στην πορεία του εκλιπόντος κατά τη διάρκεια της αεροπορικής του θητείας.

- Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο Αντιπτεράρχος (ιπτάμενος) ε.α. επίτιμος Υπαρχηγός της Τακτικής Αεροπορίας και μέλος της Αεροπορικής Ακαδημίας Ελλάδας (ΑΑΚΕ Ιωάννης Ράμμος, μετά από εξουσιοδότηση του Προέδρου της ΑΑΚΕ Αντιπτεράρχου (Ι) Στέλ. Αλεξόπουλος που ανέγνωσε το Ανακοινωθέν της Ακαδημίας που είχε ως εξής:

Με βαθιά θλίψη πληροφορηθήκαμε την απώλεια του Υπτιχου (Ε) Παναγιώτη Κων. Παπαδάκη, Επίτιμου Α' Αντιπτεράρχου και Ισοθίου Μέλους της Αεροπορικής Ακαδημίας Ελλάδας (Α.Α.Κ.Ε.).

Ο Παναγιώτης Κ. Παπαδάκης ανακηρύχθηκε Μέλος της Α.Α.Κ.Ε. το έτος 1994 και Ισόβιο Μέλος της από το έτος 1997. Το 1999, εξελέγη για πρώτη φορά Σύμβουλος του Διοικητικού Συμβουλίου (ΔΣ) της, Δ' Αντιπρόεδρος το 2001, Γ' Αντιπρόεδρος το 2002 και Α' Αντιπρόεδρος από το 2003, τιμώμενος επανειλημμένως με την ψήφο των Μελών στη θέση αυτή έως τον Μάρτιο 2019, οπότε και περατώθηκε η θητεία του ως Μέλος του ΔΣ της.

Ο Παναγιώτης Κ. Παπαδάκης από την ανακήρυξη του ως Μέλος της ΑΑΚΕ, ιδιαίτερα κατά την 18ετή θητεία του ως Αντιπτεράρχου του ΔΣ της, υπηρέτησε με αφοσίωση την αποστολή της, διοργάνωσε και συντόνισε την πρώτη Ημερίδα της τον Σεπτέμβριο του 2003, με θέμα την «πνευματική οντότητα του ανθρώπου», καθώς επίσης και άλλες Ημερίδες που ακολούθησαν, συνέγραψε και εξέδωσε το βιβλίο «ΑΑΚ.Ε. - Ιστορική Διαδρομή 1986-2013», δημοσίευσε δεκάδες άρθρα εθνικού περιεχομένου στην εφημερίδα της «Αεροπορική Ίδρα», της οποίας υπήρξε μέλος της συντακτικής επιτροπής και συμμετείχε σε πολλές δημόσιες εκδηλώσεις, εκπροσωπώντας επίσημα την Αεροπορική

Ακαδημία.

Τον Μάιο του 2019, σε ειδική τελετή της, η ΑΑΚΕ ανακήρυξε τον Παναγιώτη Κ. Παπαδάκη Επίτιμο Α' Αντιπρόεδρο του Δ.Σ. για την πολυετή πολύτιμη προσφορά και συμβολή του στην επιτυχία του εθνικού σκοπού της, διατηρώντας κατά τα καθιερωμένα την ιδιότητα του Ισοθίου Μέλους της.

Θα τον θυμόμαστε πάντα για το πάθος του και τη μαχητικότητα του, ως ένα δραστήριο και δημιουργικό μέλος της Αεροπορικής Ακαδημίας, με αξιόπαινη προσφορά προς την Πολεμική Αεροπορία και την Πατρίδα.

Τα Μέλη του Δ.Σ. της Αεροπορικής Ακαδημίας Ελλάδας εκφράζουν τα βαθύτατα συλλυπητήρια τους προς τις θυγατέρες του Αθηνά και Ευθαλία και τους λοιπούς συγγενείς.

Ο Θεός ας αναπαύει την ψυχή του στους ουρανούς εν ειρήνη.

Αιώνια η Μνήμη του!
Αθάνατος!

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Α.Α.Κ.Ε.

- Και προσωπικά ως συνάδελφος, συμπatriώτης και φίλος εύχομαι καλό παράδεισο και θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του Αιώνια η μνήμη σου.

- Ακολούθησε ο Πρόεδρος της Τ.Κ. Καστελλίων Γεώργιος Χαλατσάς που μίλησε για την αγάπη του εκλιπόντα για τον τόπο του και τους συγχωριανούς του.

- Τέλος, η κόρη του Ευθαλία Παπαδάκη, ευχαρίστησε εκ μέρους της οικογένειας τους φίλους και συγγενείς που παρευρέθηκαν στην τελετή. Καλή πτήση Πτεράρχε!

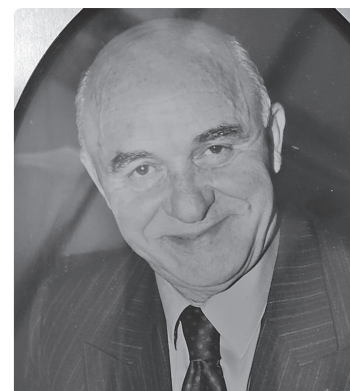
- Ο Προοδευτικός Σύλλογος ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ και τα «Καστελλιώτικα Νέα» εκφράζουν τα θερμά συλλυπητήρια στους οικείους για τη μεγάλη απώλειά τους.

Τα «Κ.Ν.» πολλές φορές δημοσίευσε κείμενά του και στοιχεία των δραστηριοτήτων του ως στρατιωτικού και ως συγχωριανού.

☆☆☆

ΝΙΚΟΣ ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ

Εκ μέρους του «Προοδευτικού Συλλόγου ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» και των «Καστελλιώτικων

Νέων» τον επικήδειο εκφώνησε ο Βαγγέλης Κωτσίκης.

Αξέχαστε συγχωριανέ και φίλε Νίκο.

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ για να σε αποχαιρετίσουμε και να σου ευχηθούμε: «Καλό σου ταξίδι».

Έζησες, όπως έλεγες, περισσότερα χρόνια από όσα λο-

γάριαζες, αλλά ευτύχησες να τα ζήσεις πολύ καλά μέχρι το τέλος της ζωής σου.

Όρθιος και με όρεξη για ζωή και δράση δεν έπαφες ποτέ να εργάζεσαι και να ζεις στην καθημερινότητά σου σχεδόν σαν έφηβος. Πρόθυμος, πρόχαρος, ανοιχτός και καλοδεκτικός προς όλους, σκορπούσες το γέλιο και την αισιοδοξία γύρω σου.

Μελετηρός από τη μικρή ακόμη ηλικία, εργατικός, δραστήριος και συγκεντρωμένος στους στόχους που έβαζες, κατόρθωσες πράγματα ακατόρθωτα για άλλους και μέσα σε αντίξοες συνθήκες.

Αν και ξεκίνησες από τούτο το Ρουμελιώτικο χωριό, πολύ νωρίς αναδείχτηκες, καταξιώθηκες και έφτασες πολύ ψηλά, μαζί με τους συνομηλίκους Καστελλιώτες της γενιάς σου.

Γεννήθηκες στα Καστέλλια το 1929 και αφού τελείωσες τις βασικές σου σπουδές, μετακόμισες υποχρεωτικά με την οικογένειά σου στον Πειραιά, λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών, που επικρατούσαν τότε στην επαρχία.

Πήρες πολύ νωρίς και σε σύντομο χρόνο το πτυχίο της ΑΣΟΕΕ και στη συνέχεια το πτυχίο της Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης ενώ στην ηλικία των 35 χρόνων είχες πάρει και την άδεια του δικηγόρου. Συγχρόνως όλα αυτά τα χρόνια των σπουδών σου εργαζόσουν στο Δήμο Αθηναίων και στη συνέχεια σε μεγάλη κατασκευαστική εταιρία στην οποία –μετά την απόκτηση του πρώτου πτυχίου– κατείχες μια πολύ υπεύθυνη θέση.

Δε σταμάτησες βέβαια εκεί, αλλά η φιλοδοξία σου σε οδήγησε για μεταπτυχιακές ανώτατες σπουδές στο εξωτερικό.

Με υποτροφία του ΙΚΥ σπούδασες στην Οικονομική Σχολή του Λονδίνου Δημόσια Οικονομικά και Φορολογικό Δίκαιο.

Ύστερα από εντατικές τρίχρονες σπουδές ανακηρύχτηκες διδάκτορας (PhD) από την Οικονομική Σχολή του Λονδίνου, την περίφημη London School of Economics.

Επιστρέφοντας από το Λονδίνο άσκησες το επάγγελμα του δικηγόρου στον τομέα της Οικονομίας, ενώ ύστερα από δύο – τρία χρόνια εκλέχτηκες Καθηγητής στην έδρα της Δημόσιας Οικονομίας στην Ανώτατη Βιομηχανική Σχολή Πειραιά.

Τα επόμενα πολλά χρόνια μέχρι τη συνταξιοδότησή σου εργάστηκες ως Δικηγόρος – Σύμβουλος Επενδύσεων και Φορολογίας Εταιρειών και Τραπεζών με μεγάλη επιτυχία και άριστα αποτελέσματα.

Κατά τη διάρκεια της επιστημονικής και επαγγελματικής σου σταδιοδρομίας δημοσίευσες πολλές επιστημονικές εργασίες στην Ελληνική και Αγγλική γλώσσα.

Στα Γράμματα εμφανίστηκες με την Ποιοτική Συλλογή «Μαρτυρίες» το 1987 και 1989. Ακολούθησαν τα «Αντιφραγγίσματα», η «Επιστροφή»,

Τριμηνιαία Έκδοση
«ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»
Ιδιοκτησίας του
Προοδευτικού Συλλόγου
«ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»
Οδός Σίνα & Δαφνομήλη 1Α
Αθήνα – Τ.Κ. 106 80
Α.Φ.Μ. 090381071
ΚΩΔΙΚΟΣ: 4490

◆◆◆

Εκδότης

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΟΦΟΡΟΣ

Τηλ.: 6938-713290

E-mail: stoforos@yahoo.com

Δ/ση - Σύνταξη

Βαγγέλης Κωτσίκης

E-mail: kotsikisv@gmail.com

Υπεύθυνος ηλεκτρονικών μέσων

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Θ. ΜΠΑΣΙΟΣ

◆◆◆

Αριθμός φύλλου 103

ΟΚΤ. - ΔΕΚ. 2023

◆◆◆

Ηλεκτρονική σελ/ση

Εκτύπωση

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανού 7-2ος όροφος

Τηλ.-Fax: 210-5238107

E-mail: costasz@yahoo.gr

◆◆◆

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

• Τα ευνοήματα κείμενα απηχούν τις απόψεις των συγγραφέων τους. Διατηρείται όμως το δικαίωμα συντόμευσης μεγάλων κειμένων.

• Τα υπόλοιπα κείμενα είναι ευθύνη της σύνταξης και του Διοικητικού Συμβουλίου.

• Για αλλαγή διευθύνσεων ή νέων διευθύνσεων να ενημερώνετε τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

• Τα κείμενα δεν επιστρέφονται.

Αυτοί που μας έφεραν

το Θεατρικό Μονόπρακτο στην «Εποχή του Γαϊου και το «Καλημέρα», ενώ ο λογοτεχνικός σου κύκλος έκλεισε το 2016, με το τελευταίο σου βιβλίο «Από τον Κανιανίτη στον Τάμεση χωρίς σωσίβιο», που όπως ο ίδιος το χαρακτήρισε αποτελεί μια σύντομη «απόπειρα αυτοβιογραφίας».

Όλα αυτά τα χρόνια της επιστημονικής και επαγγελματικής σου δραστηριότητας απασχολήθηκαν συμμετέχοντας ενεργά στα δρώμενα του Προοδευτικού Συλλόγου ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ, του οποίου ήσουν μέλος, καθώς και μέλος της διοίκησης του για πολλές θητείες, ενώ στα «Καστελλιώτικα Νέα» δημοσίευες σειρά άρθρων και σημειωμάτων επιστημονικού ενδιαφέροντος, που σχετιζόταν με τα Καστέλλια και τους Καστελλιώτες.

Αγαπούσες πολύ το χωριό, και όταν σου δινόταν η ευκαιρία το επισκεπτόσουν πολύ συχνά, αλλά κυρίως όμως τα καλοκαίρια και τις γιορτές.

Η αγάπη σου για το χωριό ήταν δεδομένη και αδιαπραγμάτευτη και δεν περιοριζόταν μόνο σε σένα, αλλά και στη σύντροφό σου, την αξιαγάπητη Καίτη, που σε παρακινούσε να αγαπάς και να βοηθάς το χωριό, που τόσο αγαπούσε και εκείνη.

Στάθηκες βέβαια άτυχος γιατί εκείνη έφυγε τόσο νωρίς και έκτοτε πορεύτηκες μόνος μέχρι το τέλος. Υπήρξες όμως και τυχερός που είχες την ηθική και συναισθηματική συμπαράσταση των ανιψιών σου, που τόσο τα αγαπούσες και σε αγαπούσαν.

Αγαπώ τον συγχωριανό και φίλο Νίκο, φεύγοντας από τη ζωή πλήρης ημερών, πιστεύω ότι φεύγεις ευχαριστημένος και ικανοποιημένος με ό,τι πέτυχες στη ζωή σου.

Ας είναι ελαφρύ το κόμα της Καστελλιώτικης γης που θα σε δεχθεί, που, όπως το έφερε η συγκυρία και η τύχη, εκεί που θα πας θα σε συντροφεύει η αγαπητή σου Γερακίνα, σύζυγος του αδελφού σου Γιώργου.

Τελευταίο αντίο και στους δύο σας.

B.K.

Η κοινωνική και πολιτική ζωή του χωριού μας έγινε φωτότερη

από την 26 Οκτωβρίου, που έφυγε από τη ζωή το έξοχο και διακεκριμένο μέλος της, ο Νίκος ο Μοσχολιός. Είχε την ατυχία από πολύ μικρός να χάσει τη μάνα του. Αλλά η καινούργια μητέρα τους με τον αδερφό του το Γιώργο στάθηκε αληθινός φάρος και μοναδικό τους στήριγμα στην προκοπή τους. Ως υπάλληλος του Δήμου Αθηναίων του δόθηκε η μοναδική ευκαιρία, φιλομαθέστατος όπως ήταν, όχι μόνο να επεκτείνει τις γνώσεις του, αλλά να παρακολουθήσει νομικά και οικονομικά μαθήματα και να κατορθώσει ως υπότροφος στην Αγγλία, όχι μόνο να βελτιώσει τη μάθησή του, αλλά να καταλήξει καθηγητής οικονομικών στην ΑΒΣΠ καταξιωμένος από την Πολιτεία. Ως συμπολίτης μας υπήρξε κοσμοαγάπητος απ' όλους ιδιαίτερα από τους σπουδαστές που τον παρακολουθούσαν.

Στην κοινωνική του συμπεριφορά υπήρξε προσπός και λαοφιλής. Ο,τι εφικτό του ζητήθηκε, έσπευσε αμέσως δωρεάν να το περαιώσει.

Τα Κ.Ν. συμμετέχοντας στο βαρύ αυτό πένθος εκφράζουν τα βαθύτατα συλλυπητήρια στους οικείους του, ευχόμενα η μνήμη του να μένει πάντα μεταξύ όλων. **Συνεργάτης**

Τα «Κ.Ν.» θα δημοσιεύσουν στο επόμενο φύλλο τις βιογραφίες τους για να τους τιμήσει ως Καστελλιώτες.

☆☆☆

ΓΕΡΑΚΙΝΑ ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ

Έφυγε από τη ζωή σε μεγάλη ηλικία η Γερακίνα Μοσχολιού στις 26 Οκτωβρίου 2023 και κηδεύτηκε στα Καστέλλια.

Ο θάνατός της συνέπεσε με το θάνατο του κουνιάδου της, αδελφού του συζύγου της, οπότε και οι δύο κηδεύεις έγιναν συγχρόνως και την ίδια ώρα.

Η Γερακίνα ήταν παντρεμένη

με τον Γιώργο Μικ. Μοσχολιό και έζησε πολλά χρόνια στα Καστέλλια τόσο μαζί με τον σύζυγό της, όσο και μετά το θάνατό του. Και έτσι δικαία της έδωσαν την ιδιότητα μιας «γνήσιας Καστελλιώτισσας».

Απόκτησαν δύο παιδιά τον Μιχάλη και τη Γιώτα που αξιόθηκαν να τα δουν να μεγαλώνουν, να σπουδάζουν, να πετυχαίνουν και να διακρίνονται το καθένα στον τομέα του.

Η Γερακίνα ήταν ένας χαριτωμένος, ευχάριστος και κοινωνικός άνθρωπος, που απολάμβανε την αγάπη και την αποδοχή όλων των Καστελλιωτών. Αγάπησε τα Καστέλλια, συμμετέχοντας στα κοινωνικά και πολιτιστικά δρώμενα. Ήταν ενεργό και δραστήριο μέλος του Πολιτιστικού Συλλόγου Γυναίκων Καστελλίων. Ήταν πάντοτε έτοιμη και διαθέσιμη για εθελοντική προσφορά για το καλό του χωριού. Όσοι την είχαμε γνωρίσει και συναναστραφεί μαζί της είχαμε εντυπωσιαστεί από τον ευγενικό και πρόσχαρο και δοτικό χαρακτήρα της. Με μεγάλη ευχαρίστηση απολαμβάνουμε τις απλόχερες περιποιήσεις της, όταν την επισκεπτόμασταν στο σπίτι της στο χωριό. Γερακίνα θα μας λείψει. **B.K.**

☆☆☆

ΜΑΙΡΗ ΚΑΣΣΙΟΥ

Για τη ξαδέλφη Μαίρη

Η αγαπημένη ξαδέλφη Μαίρη ή θεία Μαίρη, που άρεσε

πολύ στην κόρη μου Ιουλίτα να την αποκαλεί, δεν είναι πια μαζί μας.

Η Μαίρη ήταν μια προσωπικότητα με σθένος και όνειρα, εργατική, δημιουργική, χαρούμενη, δοτική. Σφυροκοπήθηκε και ταυτόχρονα σφυρηλατήθηκε από μεγάλα δεινά στη ζωή της. Ήταν τέτοια τα δεινά της ζωής της που μόνο ένας ποιητής μπορεί να τα περιγράψει.

«Ποτέ μην αναγνωρίζεις τα σύνορα του ανθρώπου!

Να σπας τα σύνορα!
Ν' αρνείσαι ό,τι θεωρούν τα μάτια σου.

Να πεθαίνεις και να λες:
θάνατος δεν υπάρχει!

«Νικ. Καραντζάκης»

Αγαπούσε πολύ τα Καστέλλια και έμενε μεγάλα χρονικά διαστήματα στο σπίτι της, που το έφτιαξε με πολύ αγάπη και μεράκι. Ήταν το καταφύγιό της. Ασχολιόταν με τα κοινά, τα πολιτιστικά του χωριού και πάντα είχε κάτι να σε φιλέψει. Πολυταξιδεμένη, δεν δίσταζε να σου εξιστορεί και να σου περιγράφει τα ταξίδια της. Έτοιμη να σου μεταδώσει τη γνώση της, έτσι απλά, αυθόρμητα από καρδιάς. Επικοινωνιακή και αξιοπρεπής μέχρι το τέλος της, με φλόγα μέσα της να έρθει στα Καστέλλια να δει το σπίτι της.

Καλό ταξίδι αγαπημένη μας Μαίρη. Πάντα θα σε θυμό-

μαστε με αγάπη και θα είσαι για μας μια γλυκιά ανάμνηση, βλέποντας κάθε φορά που θα περνάμε από το δρόμο τα γαλάζια παραθυρόφυλλα του σπιτιού σου.

Καλή ξεκούραση.

Γεωργία Χρήστος Ιουλίτα

☆☆☆

ΑΝΤΩΝΙΑ ΤΣΑΚΡΗ χήρα Α. Τσακρή

Αγαπημένη μου μαμά Βρισκόμαστε όλοι εδώ σήμερα, όσοι αγάπησες και σ' αγάπησαν για να πραγματώ-

σουμε το πέρασμά σου από αυτόν τον κόσμο. Έζησες μια ζωή μακρά, ευτυχομένη, αλλά προς το τέλος της πέρασες τον δύσκολο κάβο της απώλειας του γιου σου και αδελφού μου Δημήτρη, με τον οποίο τώρα θα ξανασιμίζετε για να πείτε τα νέα σας.

Ευχαριστώ για όλα όσα μου πρόσφερες, για την αξία της προσφοράς και της αγάπης προς όλους που με δίδαξες και κυρίως και πάνω απ' όλα για την τέχνη της ήπιας συμβίωσης, μια αξία πολύτιμη και δυσεύρετη στην εποχή μας. Σε αποχαιρετώ, σε αποχαιρετούμε όλοι μας, η αγαπημένη σου πλατεία Βικτωρίας και η γενέθλια Μύκονος, το μετέμνη και το βοριαδάκι που φυσάει στη Λάκα θα δροσίσει την ψυχή σου και θα απαλύνει τη θλίψη μας. Καλό δρόμο.

Παν. Τσακρής

☆☆☆

ΖΩΗ ΚΟΤΣΙΚΗ

Η Ζωή έφυγε από κοντά μας στις 22 Οκτωβρίου 2023 και σε ηλικία 83 ετών. Κα-

ταγόταν από το γειτονικό μας χωριό Γαρδικάκι (Οίτη) και παντρεύτηκε τον Καστελλιώτη Παναγιώτη (Τάκη) Κοτσίκη με τον οποίο έζησε μια ήσυχη και ευτυχισμένη ζωή. Υπήρξε ένα ζευγάρι, πρότυπο για το χωριό, εργατικό και δραστήριο, γιατί και οι δύο ήταν πολύ εργατικοί και πάντοτε εύκαιροι και πρόσχαροι να προστρέξουν και να βοηθήσουν ανιδιοτελώς, όποιον είχε ανάγκη, και κυρίως τα ηλικιωμένα και τα μοναχικά άτομα που ζούσαν στο χωριό.

Παραστέκονταν και στήριζαν συγγενείς και γείτονες, κυρίως

άτομα μεγάλης ηλικίας, που είχαν την ανάγκη για συμπαράσταση.

Δυστυχώς ο άντρας της έφυγε πρόωρα από τη ζωή, οπότε μόνη της συνέχισε να συμπαραστέκεται ενεργά στα παιδιά της εκείνη την εποχή σπούδάζαν ή άρχισαν να εργάζονται στην Αθήνα.

Όλη τη ζωή έκτοτε την αφιέρωσε στα παιδιά και τα εγγόνια της που τα λάτρευε και τα υπεραγαπούσε.

Η Ζωή υπήρξε ένας ξεχωριστός άνθρωπος, άνθρωπος της προσφοράς και της αλληλεγγύης γεμάτη καλοσύνη και αγάπη και κυρίως το σταθερό στήριγμα για τους συγγενείς και γείτονες. Για όλα αυτά Ζωή θα μας λείψει. Μας λείπει ήδη.

☆☆☆

ΞΕΝΗ ΔΙΕΝΝΗ

Η Ξένη Διέννη, γεννήθηκε το 1947 στο Λεωνίδιο Αρκαδίας και προερχόταν από οικο-

γένεια εκπαιδευτικών λειτουργών. Σπούδασε στην Αθήνα και υπηρέτησε ευδόκιμα επί 35 χρόνια ως φιλόλογος Μέσης Εκπαίδευσης στην Καλαμάτα, στη Δυτική Αθήνα και επί πολλά χρόνια προς το τέλος της σταδιοδρομίας της στο Χαλάνδρι, τόπο κατοικίας της.

Η Ξένη, σύζυγος του Δημητρίου Διέννη, ήρθε νύφη στο Καστέλλι, το οποίο ιδιαίτερα αγάπησε, το 1971 και το όρισε από την πρώτη στιγμή μέσα της ως δεύτερη πατρίδα της. Απέκτησε δύο κόρες, τη Γιώτα και τη Δώρα, καθώς και τέσσερα εγγόνια, τον Γιάννη, την Ξένια, τον Νικόλα και τον Άλκη.

Τη διέπνεε φυσική ευγένεια και καλοσύνη, την χαρακτήριζε ευρυμάθεια και ξεχωριστή αγάπη για τη γνώση, την ενδιαφέρει η ζωή σε όλες τις πτυχές της, η ζωή και η πρόοδος των αγαπημένων της, οι υπολογιστές, οι ξένες γλώσσες, η γεωγραφία, τα ταξίδια. Εργάστηκε αθόρυβα και άοκα, στήριξε σε όλη της τη ζωή την οικογένειά της. Έφυγε πολύ πρόωρα με μόνη παρηγοριά για τους αγαπημένους της που έμειναν πίσω την αγάπη, τη φροντίδα και την αγωνία τους με τα οποία την περιέβαλλαν. Τα λιγοστά αυτά λόγια στη μνήμη της γράφονται με ιδιαίτερη αγάπη και οδύνη, γιατί ως άνθρωπος αφήνει πίσω της ένα τεράστιο κενό κι έναν πόνο που δεν θα σβήσει.

Αποχαιρετούμε σήμερα, με πόνο και συγκίνηση, τη μητέρα μας στον γενέθλιο τόπο της, το Λεωνίδιο που τόσο αγαπούσε, τη «νυφούλα της άσπρης θάλασσας», όπως τον περιέγραφε μέσα της και στην παλιά καρτ ποστάλ που είχε να κοιτάζει μονίμως πάνω στο γραφείο

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

	ΕΥΡΩ
Βαγγέλης Δ. Στεργιόπουλος	20
Θανάσης Ν. Χουλιάρης	30
Γιάννης Αντωνίου	50
Βασίλης Αθεξόπουλος	100
Δήμητρα Καψή -Ντενιακού	50
Ευανθία Α. Τζαβέλα	20
Σπυριδούλα Παπαχατζή	20

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΜΝΗΜΗ ΘΑΝΟΝΤΩΝ

• Στη μνήμη της Γερακίνας Γ. Μοσχολιού	
- Νίκη Γ. Μοσχολιού	50
• Στη μνήμη του Νικολάου Μ. Μοσχολιού	
- Νίκη Γ. Μοσχολιού	50
• Στη μνήμη του Παναγιώτη Κ. Παπαδάκη	
- Οικογένεια Παναγιώτη Κ. Παπαδάκη	100

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΕΚΔΙΔΟΥΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ».

ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΕΣ

Συνεχίζουμε και στο σημερινό φύλλο τη δημοσίευση συνοπτικών σημειωμάτων που αφορούν «διακεκριμένες προσωπικότητες» συγχωριανών μας από διάφορους χώρους και τομείς της ακαδημαϊκής και επαγγελματικής ζωής.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ – ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Η Αγγελική (Κική) Πολυχρονοπούλου είναι σύζυγος του Καστελλιώτη Γιάννη Αντωνίου και τα τελευταία πολλά χρόνια κατοικούν και ζουν μόνιμα στο χωριό μας.

Γεννήθηκε στην Αμαλιάδα – Ηλείας, όπου και περάτωσε τις εγκύκλιες σπουδές της. Πτυχιούχος της Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής Πειραιώς (νυν Πανεπιστήμιο Πειραιώς).

Το 1972, κατόπιν διαγωνισμού του ΑΣΔΥ, διορίστηκε στο Υπουργείο Οικονομικών (Γενικό Λογιστήριο του Κράτους).

α) Στην Υπηρεσία Εντελλομένων εξόδων στο Υπουργείο Γεωργίας και στην αντίστοιχη Υπηρεσία στη Νομαρχία Ζακύνθου.

β) Στην κεντρική Υπηρεσία του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και συγκεκριμένα στην Δ/ση Μισθολογίου με αντικείμενο την κατάρτιση των μισθολογικών νομοθετημάτων του προσωπικού των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και Ο.Τ.Α., καθώς και των ειδικών κατηγοριών και υπαλλήλων.

Τα έτη 1989 – 1996

Ως Τμηματάρχη στην ίδια Διεύθυνση, με αντικείμενο το σχεδιασμό και υλοποίηση της εισοδηματικής πολιτικής του κράτους, για τους λειτουργούς και υπαλλήλους του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. με την κατάρτιση σχετικών νομοθετημάτων καθώς και με τον καθορισμό των αποδοχών του με σχέση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου Προσωπικού.

Τα έτη 1997 – 2006

Ως Διευθύντρια στην ίδια Διεύθυνση, με ενδιάμεση υπηρεσία από Ιούλιο του 2003 έως Μάιο του 2004 στη Διεύθυνση Κανονισμού Συντάξεων υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και ειδικών κατηγοριών.

Το πρώτο εξάμηνο του 2006 εκτελεί παράλληλα και καθήκοντα αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή στη Γενική Διεύθυνση Μισθών και Συντάξεων.

Το Δεκέμβριο του 2006 επιλέγεται Γενική Διευθύντρια στη Γενική Διεύθυνση Δημοσιονομικών Ελέγχων, από το Ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο του Α.Σ.Ε.Π., όπου υπηρέτησε μέχρι τη συνταξιοδότησή της (1-1-2008).

Από 1-1-2008 μέχρι το Φθινόπωρο του 2009 Ειδική Σύμβουλος στο Γραφείο του Γενικού Γραμματέα Δημοσιονομικής Πολιτικής του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Λοιπές δραστηριότητες

Από το 1995 έως το 1997 συμμετείχε ως μέλος της Ελληνικής Αντιπροσωπείας στην ετήσια σύνοδο της ομάδας εμπειρογνομόνων των κρατών μελών του Ο.Ο.Σ.Α. στο Παρίσι, για μισθολογικά θέματα. Υπήρξε μέλος του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας (Τμήμα αμοιβής και όρων εργασίας των εργαζομένων στο Δημόσιο Τομέα).

Επίσης, υπήρξε Πρόεδρος της Επιτροπής, για θέματα που αφορούν ενστάσεις κατά πράξεων κανονισμού πολεμικών και Στρατιωτικών Συντάξεων και Πρόεδρος του Υπηρεσιακού Συμβουλίου αξιολόγησης υπαλλήλων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους.

Το 1996 παρακολούθησε στο Λουξεμβούργο σεμινάριο που διοργανώθηκε από τη Στατιστική Υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUROSTAT), με θέμα τη μεθοδολογία αναπροσαρμογής των μισθών των υπαλλήλων των κρατών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το 1997, κατόπιν απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών, παρακολούθησε σεμινάριο του Ινστιτούτου CIPFA στο Λονδίνο, σε θέματα δημοσιονομικής διαχείρισης, δημοσιονομικών ελέγχων των δαπανών προϋπολογισμού δημόσιου χρέους, κοινοτικών προγραμμάτων διοικητικών λειτουργιών και του τρόπου αντιμετώπισης αυτών.

Ορκίστηκε ως Εισηγητής, επί θεμάτων μισθολογικού περιεχομένου:

α) Στο Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης.

β) Στη Σχολή Επιμόρφωσης Υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομικών.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΥ-ΚΥΠΟΥΡΓΟΥ

Η τακτική συνεργάτης μας Χριστιάνα Σταματέλου είναι κόρη του Γιώργου Σταματέλου (Σταματελογιώργη - οπτικού) και της Ζωζώς Αγγελοπούλου. Γεννήθηκε στην Αθήνα. Αμέσως μετά την αποφοίτησή της με άριστα, από τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ), η Χριστιάνα Σταματέλου ασχολήθηκε με την δημοσιογραφία.

Ξεκίνησε από το μεγάλο «σχολείο» του ιστορικού περιοδικού ΓΥΝΑΙΚΑ, όπου για μια δεκαετία ήταν μόνιμο μέλος της συντακτικής ομάδας και έκανε συνεντεύξεις.

Την ίδια εποχή, είχε μόνιμη συνεργασία με τις εφημερίδες ΤΑ ΝΕΑ και ΤΟ ΒΗΜΑ, στους τομείς των συνεντεύξεων και της έρευνας, ενώ αργότερα ανέλαβε και τις κεντρικές συνεντεύξεις στο επίσης ιστορικό περιοδικό ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ.

Η καριέρα της στα περιοδικά εξελίχθηκε μέσα από επιτελικές θέσεις. Υπήρξε διευθύντρια στα περιοδικά MARIE CLAIRE, ΕΓΩ και COLLECTION, Σύμβουλος Έκδοσης στο VOTRE BEAUTE – θέση την οποία διατηρεί ως σήμερα.

Με την τηλεόραση η Χριστιάνα είχε μια παράλληλη, εξίσου δημιουργική και πολυδιάστατη σχέση.

Ξεκίνησε το 1994, ως συμπαραουσιάστρια καθημερινού magazine του STAR και συνέχισε στον ANT1 και στον ALPHA με τη διεύθυνση του «Πρωινό Καφέ» και

του «Καλώς τους», αντίστοιχα.

Στο MEGA παρουσίασε την καθημερινή εκπομπή «Υπάρχει λύση», στο ALTER παρουσίασε την καθημερινή εκπομπή «Τι παράξενα πράγματα» και πάλι ως παρουσιάστρια στην NET, το εβδομαδιαίο πολιτιστικό magazine «Week end».

Το 2005 ανέλαβε στο Γραφείο Τύπου της ΕΡΤ την ευθύνη Σχεδιασμού & Επικοινωνίας των έκτακτων project που συνδιοργάνωνε η ΕΡΤ με την ΕΒΥ. Δηλαδή τους Διαγωνισμούς Τραγουδιού Eurovision, Χορού, Eurovision Junior, Νέων Σολίστ, αλλά και τα ετήσια φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, Τραγουδιού και Ντοκιμαντέρ.

Διετέλεσε υπεύθυνη επικοινωνίας της εταιρείας τηλεοπτικών παραγωγών P.L.D. Στο ραδιόφωνο, συνεργάστηκε με το ΚΑΝΑΛΙ 15 για την παρουσίαση μουσικών εκπομπών και με το 902 Α.Φ.Μ, σε μια πολύ ιδιαίτερη εκπομπή για το γαλλικό τραγούδι, με συμπαραουσιάστρη την Γιάννη Διακογιάννη.

Ανάμεσα στις άλλες δραστηριότητές της συγκαταλέγεται και η διδασκαλία Επικοινωνίας ΜΜΕ και Συνεντεύξεων στη Δημοσιογραφική Σχολή του ΑΝΤ. Είναι μέλος της ΕΣΗΕΑ. Έχει βραβευτεί από την Κυπριακή Δημοκρατία για την συνεισφορά της με τα άρθρα της στην «Γυναίκα» και «τα Νέα» στην προβολή του τουρισμού της Κύπρου.

Σήμερα, ως μέλος του Δ.Σ της εταιρείας που εκδίδει τα περιοδικά VOTRE BEAUTE, MAISON & DECORATION & MARIAGE, έχει ρόλο συμβούλου και επιμελείται τις κεντρικές συνεντεύξεις.

Η Χριστιάνα είναι απόφοιτος του Αρσάκειου Ψυχικού και μιλά γαλλικά (μεταφράστρια-διερμηνέας) και αγγλικά. Είναι παντρεμένη με τον Γιάννη Κυπουργό (νομικό, MASTER στο Ευρωπαϊκό & Διεθνές Δίκαιο). Αγαπούν και οι δύο πολύ το χωριό μας το οποίο επισκέπτονται πολύ συχνά, μόνοι η και με φίλους τους, και ζουν στο ανακαινισμένο σπίτι της γιαγιάς Αννέτς.

ΑΝΑΚΗΡΥΞΗ ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΔΟΣΗ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΠΛΑΚΕΤΑΣ ΣΤΟΝ ΗΛΙΑ Ν. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΝΤ/ΧΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Στις 27 Σεπτεμβρίου 2023 σε τελετή που πραγματοποιήθηκε από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Συνταξιούχων Κοινοτικών Υπαλλήλων Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΠΟΣΥΤΑ) στα Ιωάννινα, ο Ηλίας Ν. Λευκαδίτης ανακηρύχθηκε επίτιμος πρόεδρος της Ομοσπονδίας και του επιδόθηκε τιμητική πλακέτα για την πολυετή προσφορά του στην Ομοσπονδία.

Ο Ηλίας Λευκαδίτης από το 1964 έως το 1998 διετέλεσε γραμματέας στην κοινότητα Καστελλίων.

Με την συνταξιοδότηση του, εγγράφηκε μέλος στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Συνταξιούχων Υπαλλήλων Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΠΟΣΥΤΑ) όπου και διετέλεσε πρόεδρος από το 2002 έως και το 2023.

Κατά τη διάρκεια της θητείας του προέβη, στην έκδοση της εφημερίδας «Συνταξιοδοτική» με σκοπό την ενημέρωση των συναδέλφων του. Με την έλευση του Καλλικράτη και την κατάργηση των τοπικών κοινοτήτων αναβάθμισε την τότε Πανελλήνια Ομοσπονδία Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΠΟΣΚΥ) σε Πανελλήνια Ομοσπονδία Συνταξιούχων Υπαλλήλων Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΠΟΣΥΤΑ) με σκοπό την ενσωμάτωση στα μέλη της ομοσπονδίας και των

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΙΡΕΣΗΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1) λος, Μετόχι Προφήτου Ηλία, Πάνω Σουβάλα,

Κάτω Σουβάλα και Παλιοχώρι. Με το Β.Δ. της 3 Ιουλίου 1872 γίνεται μετασχηματισμός των Δήμων Παρνασσίδας, χωρίς καμία μεταβολή στη σύνθεση του Δήμου Δωριέων. Σε πολύ μεταγενέστερες αλλαγές της διοικητικής διαίρεσης της χώρας και την κατάργηση των Δήμων με τη δημοσίευση του νόμου ΔΝΖ' (4057/1912), με το Β.Δ. της 29.8.1912 συστήθηκε και αναγνωρίστηκε ως Κοινότητα «Καστελλίου» (περιλαμβάνοντας και τον συνοικισμό Χλωμός*). Αργότερα με το Π.Δ. 25/20.12.1978 (ΦΕΚ Α' Τ. 8/18.1.1979) μετονομάστηκε από Κοινότητα «Καστελλίου» σε «Καστέλλια». Σήμερα το χωριό μας Καστέλλια ονομάζεται Τοπική Κοινότητα (Τ.Κ.) Καστελλίων και εντάσσεται διοικητικά στη Δημοτική Ενότητα (Δ.Ε.) Γραβιάς, του Δήμου Δελφών και την Περιφερειακή Διοίκηση Στερεάς Ελλάδας. Στην καθημερινή μας πραγματικότητα χρησιμοποιούνται και οι όροι: Επαρχία Παρνασσίδας και νομός Φωκίδας που έχουν επικρατήσει.

* Ο Χλωμός ήδη από το 1903 είχε αποτελέσει ενιαία Κοινότητα με το Καστέλλι.

δημοτικών υπαλλήλων. Διεκπεραίωσε όλες τις απαραίτητες διαδικασίες για την μόνιμη καταβολή από τον ΕΦΚΑ στην ομοσπονδία, της εισφοράς που παρακαταρούταν από τα μέλη ομοσπονδίας για τα έξοδα των ομοσπονδιών, και γενικά καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας του ενέργησε με γνώμονα την αναβάθμιση της Ομοσπονδίας, όπου σήμερα έφτασε απαριθμεί τα 37.500 μέλη.

ΕΝΑ ΝΕΟ ΚΑΦΕ-ΟΥΖΕΡΙ-ΜΠΑΡ HARD ROCK CASTELLO ΣΤΟ «ΠΕΡΑ ΧΩΡΙΟ» ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ

Ένα νέο καφέ - Ουζερί - Μπαρ που άνοιξε στα Καστέλλια είναι το «Hard Rock Castello»...!!!

Άνοιξε το Σάββατο 23 Δεκεμβρίου 2023, στο χώρο του «Καφέ -Μπαρ - Ψητοπωλείο -ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ- της Μήτσας Πέτρου - Σπυριδάκη, προσφέροντας ποιότητα σε όλους τους καφέδες και τα ροφήματα σε συνεργασία με την HAUSBRANDT. Στο «Hard Rock Castello» μπορεί κάποιος να απολαύσει ποιοτικούς μεζέδες για τσίπουρο,ούζο, κρασί και μύρα και παράλληλα να δοκιμάσει το πιάτο ημέρας, τα ψητά της ώρας, τα ζυμαρικά και τις πίτσες.

Το «Hard Rock Castello» το διευθύνει η Κατερίνα Μαυροφρύδη, σύντροφος του Μάκη Τσελέντη.

ΔΙΑΔΡΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΜΕ ΤΙΤΛΟ: ΤΥΡΟΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

ζοντας, παίζοντας και ζωγραφίζοντας, αντιλήφθηκαν τις έννοιες της διαφορετικότητας, της αποδοχής, της συνεργασίας και της ενσυναίσθησης.

Το βιβλίο με τίτλο: «Τυροπεριπέτειες» από τις Εκδόσεις Συμμετρία έχει εικονογραφηθεί από τη Νίβι Markatos Heinemann.

Πριν την εκδήλωση η Πρόεδρος του Συλλόγου «Φίλων των Βιβλιοθηκών», η συγγραφέας και οι επισκέπτες ξεναγήθηκαν στους χώρους της Βιβλιοθήκης και τους επιστημάνθηκαν τα προβλήματα που καθυστερούν την λειτουργία της Βιβλιοθήκης.

Η ομιλία - παρουσίαση της Κωνσταντίνης Σκουρτιά

Αγαπητές φίλοι και φίλες, αγαπητά μας παιδιά,

Έχουμε τη χαρά να γνωρίσουμε από κοντά τη δημιουργό και το νέο της βιβλίο και να ταξιδέψουμε στον μαγικό κόσμο των παραμυθιών και της Παιδικής Λογοτεχνίας. Λίγα λόγια, αρχικά, για τη συγγραφέα μας.

Η Μήνα Μητροπούλου είναι απόφοιτος του τμήματος Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών του τμήματος Αξιοποίησης Φυσικών Πόρων

και Γεωργικής Μηχανικής. Έχει παρακολουθήσει επιμορφώσεις σε πολλά αντικείμενα, όπως στη μετάφραση, την επιμέλεια κειμένων, την επιστήμη της Επικοινωνίας, τη συγγραφή παραμυθιού. Επίσης, μαθήματα υποκριτικής, φωνητικής και κινηματογράφου. Έχει συγγράψει τα παιδικά βιβλία «Ο Δόκτωρ Τσουρεκάκης και το πασχαλινό αυγό» και «Η Βούλα έχασε μια Βούλα», καθώς και τις ποιητικές συλλογές «Ξόρκια ερωτικά» «Ασπάλαθος» και «Οδύνες 24 ωρών». Ανήκει στην οικογένεια του «Ομίλου Φθιωτών λογοτεχνών και συγγραφέων. Αγαπά πολύ τα βιβλία, τα ταξίδια, το θέατρο και το χορό. Ζει με την οικογένειά της εδώ κοντά μας, στην όμορφη Πολύδροσο. Οι τρεις κόρες και ο σύζυγός της «είναι οι μεγαλύτεροι θαυμαστές της αλλά και οι πιο απαιτητικοί αναγνώστες της!»

Αλλά ας μιλήσουμε λίγο γι' αυτόν τον μαγικό κόσμο και για το όχημα με το ποίο θα ταξιδέψουμε, το όμορφο αυτό βιβλίο που εκδόθηκε το 2023 από τις εκδόσεις Συμμετρία.

Αν θελήσουμε να ορίσουμε με ακρίβεια τον όρο Παιδική και Εφηβική Λογοτεχνία θα διαπιστώσουμε ότι αυτός επιδέχεται πολλές ερμηνείες και συντίθεται από διαφορετικές παραμέτρους και χαρακτηριστικά. Μπορούμε, ωστόσο, να επιστημονούμε ότι πρόκειται για έργα που απευθύνονται σε παιδιά και εφήβους στα οποία οι ηλικίες αυτές είναι πρωταγωνιστικές. Ο Χάρης Σακελλαρίου τονίζει χαρακτηριστικά ότι «ένα λογοτεχνικό κείμενο που απευθύνεται σε παιδιά σχολικής και πρώτης εφηβικής ηλικίας οφείλει να ανταποκρίνεται στο γλωσσικό και γνωστικό επίπεδό του, να είναι απλό και παραστατικό, να μεταδίδει συγκίνηση και ευχαρίστηση στο παιδί και να μεταλαμπαδεύει σε αυτό αξίες διαχρονικές».

Η ειρήνη, λοιπόν, ο πόλεμος, τα σημαντικά ιστορικά γεγονότα, η σχολική ζωή, η οικογένεια, η φιλία, τα ζώα, το φυσικό περιβάλλον ως σύνολο, και κάθε έκφανση της ζωής, γενικότερα,

αποτελούν τη θεματολογία των κειμένων αυτών ιδωμένη, όμως, μέσα από τη δική τους οπτική γωνία, τη δική τους νεανική ματιά.

Η Παιδική και Εφηβική Λογοτεχνία έχει ως προορισμό να φέρει τα παιδιά και τους νέους σε επαφή με τη λογοτεχνία, αυτήν την τόσο όμορφη και μορφωτική τέχνη, να διευρύνει τους ορίζοντες και τη φαντασία τους. Να τα καλλιεργήσει αισθητικά. Να μεταδώσει αξίες, όπως η αγάπη για την οικογένεια, την πατρίδα, τη φύση και αξίες διαχρονικές, όπως η φιλία και η ειλικρίνεια, η συνεργασία, η κοινωνικότητα, η αγάπη για το συνάνθρωπο. Να μεταλαμπαδεύσει μηνύματα για την ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος, την περιφρούρηση της ειρήνης, τον σεβασμό στον άνθρωπο και στη διαφορετικότητα, συνδυάζοντας την ηθικοπλαστική δύναμη με την αισθητική καλλιέργεια.

Σε μια εποχή στην οποία η τεχνολογία εξελίσσεται με ταχύτατους ρυθμούς και η εικόνα κατακλύζει τους ανθρώπους, ειδικά τους νέους, ο ρόλος του βιβλίου δεν περιορίζεται, αλλά, αντίθετα, αποκτά μεγαλύτερη σπουδαιότητα για να εξισορροπήσει τα όποια αρνητικά φέρει η εξέλιξη αυτή, να γίνει ο πιστός και αχώριστος φίλος του παιδιού που θα το συντροφεύει σε κάθε του αγωνία και απορία, σε κάθε του αναζήτηση.

Ένα τέτοιο πιστό φίλο κρατώ τώρα στα χέρια μου και θα ήθελα να σας μιλήσω γι' αυτόν, πριν δώσω το λόγο στη συγγραφέα μας.

Οι «Τυροπεριπέτειες» της Μήνας Μητροπούλου μάς μεταφέρουν με τα φτερά της φαντασίας σε ένα ξεχωριστό βασίλειο, όπου δεν κατοικούν άνθρωποι, αλλά ... όμορφα και νόστιμα τυριά. Πρωταγωνίστριά μας η Γραβιέρα, μια βασίλισσα όμορφη, φιλάρεσκη που προσέχει πολύ την εμφάνισή της. Έχει κίτρινο χρώμα, όπως όλοι γνωρίζουμε, και αυτό της δημιουργεί κάποια προβλήματα. Πολύ θα ήθελε να είναι κι αυτή άσπρη, όπως άλλα τυριά, όπως για παράδειγμα η Φέτα. Ετούτο, όμως, δεν είναι εύκολο να πραγματοποιηθεί και για το λόγο αυτό αποφασίζει πως πρέπει να εξαφανίσει όλα τα λευκά τυριά.

Καταστρώνει, λοιπόν, ένα πολύ πονηρό σχέδιο, έχοντας ως συμμάχους τους φίλους της, δηλαδή όλα τα κίτρινα τυριά (το Κασέρι, τη Φορμαέλα, την Κεφαλογραβιέρα, τον Έμενταλ ...). Και

σταματώ εδώ

Το παραμύθι μας είναι γραμμένο σε έμμετρο λόγο, έχει δηλαδή ομοιοκαταληξία, επιλογή που δίνει στο κείμενο ρυθμό και χάρη και κάνει πιο ελκυστική την αφήγηση. Επίσης, όμορφη εικονογράφηση. Οι εικόνες είναι δημιουργία της Βιβής Μαρκάτου, βραβευμένης δημιουργού κινουμένων σχεδίων και παιδικής εικόνας.

Το βιβλίο έχει παιδαγωγική αξία για δύο κυρίως λόγους: Πρώτον, αναφέρεται στη διαδικασία παραγωγής του τυριού και στις διάφορες ποικιλίες του. Υπάρχει, μάλιστα, και σχετικό πληροφοριακό υλικό στο τέλος του βιβλίου με τρόπο κατανοητό για τους μικρούς μας φίλους. Οι πληροφορίες αυτές είναι χρήσιμες στα σημερινά παιδιά, και ειδικά, εκείνα των μεγάλων πόλεων που δεν έχουν εικόνες από την αγροτική ζωή.

Σημαντικό είναι, επίσης, το βιβλίο και για έναν δεύτερο λόγο: γιατί μέσα από τις περιπέτειες των ηρώων του μιλά για τη διαφορετικότητα και το πώς αυτή επηρεάζει συχνά το πρόσωπο που είναι ή νιώθει διαφορετικός από τους άλλους. Η πρωταγωνίστριά μας, η Γραβιέρα, νιώθει μειονεκτικά εξαιτίας του χρώματος της, ο Έμενταλ λόγω της υφής του (έχει τρύπες σε όλο του το σώμα). Μιλά για την έλλειψη αυτοεκτίμησης, τον ανταγωνισμό, τη ζήλια και την τεμπελιά (η Φορμαέλα ασκεί ελλιπώς τα καθήκοντά της, λόγω της τεμπελιάς της).

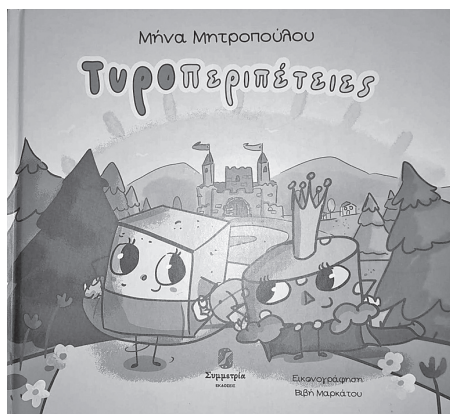
Όλα αυτά είναι αρνητικά συναισθήματα που, όμως, στο τέλος υποχωρούν. Οι ήρωές μας μέσα από περιπέτειες φτάνουν στην αποδοχή της διαφορετικότητας, στη φιλία και την αγάπη που κάνει τη ζωή όλων των ηρώων του έργων, αλλά και όλων μας, πιο όμορφη.

Λοιπόν, ξαναγυρίζω στο παραμύθι. Η Γραβιέρα είναι έτοιμη για δράση. Τι λέτε παιδιά; Θα τα καταφέρει; Τι ρόλο θα παίξει ο Έμενταλ που όλοι οι δικοί του, δηλαδή τα άλλα κίτρινα τυριά, τον κοροϊδεύουν γιατί έχει πολλές τρύπες στο σώμα του; Θα γίνει, τελικά, η Γραβιέρα η μόνη βασίλισσα;

Ελάτε να το ανακαλύψουμε με τη βοήθεια της συγγραφέα που έχουμε τη χαρά να την έχουμε απόψε μαζί μας.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

Σ.Σ. Η Ντίνα Α. Σκουρτιά είναι φιλόλογος και ενεργό μέλος του Δ.Σ. της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Καστελλίων.

Εξώφυλλο του βιβλίου

Άποψη από τη διάδραση

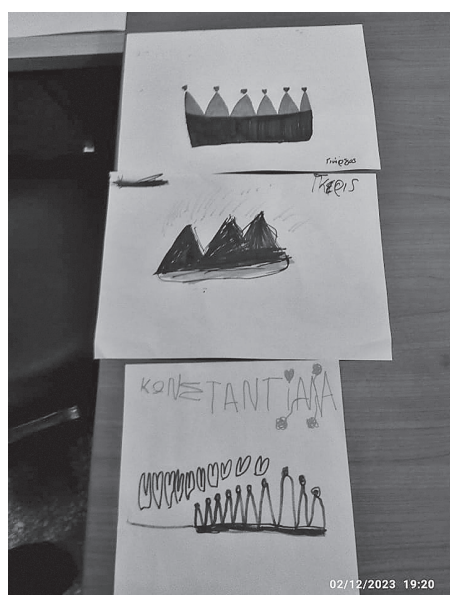
Τα παιδιά την ώρα της διάδρασης

Η Πρόεδρος Σοφία Καλλία απευθύνεται στους φιλαναγνώστες και τα παιδιά

Η συγγραφέας με μερικά από τα παιδιά που συμμετείχαν

Ζωγραφιές των παιδιών

Άποψη της εκδήλωσης

Άποψη της εκδήλωσης

Αυτοί που μας έφεραν

(Συνέχεια από τη σελίδα 3) της.

Η μητέρα μου, στα δικά μου μάτια, έζησε και πορεύτηκε με αξιοπρέπεια, πουχία και ακραιότητα. Λάτρευε τα εγγόνια της, αγαπούσε τα βιβλία, τους κήπους της, τα ταξίδια, τα αντικείμενά της, καθέτι που δήλωνε κατάφαση στην υγιή πλευρά της ζωής. Θριαμβολογούσε τις χαρές και τις επιτυχίες μου, συναισθανόταν τις λύπες μου, υποστήριζε ηθικά και έμπρακτα τους στόχους και τις επιλογές μου, ήταν παρούσα σε όλα. Αγώνιστηκε και προσέφερε με τη δική της αρματοσιά, αγάπηση και αγαπήθηκε.

Δεν επιτρέπω στη νόσο και στις ταλαιπωρίες του τελευταίου καιρού να ορίσουν μονοσήμαντα τη μνήμη και τις αναμνήσεις μου.

Θα την θυμάμαι πλήρεια, πλούσια σε συναισθήματα και φωτεινή, με βλέμμα καθαρό κι ευγένεια, χωρίς να μπορώ και να θέλω τελικά να την ορίσω.

Κλείνω με τους στίχους «Το χαμένο δεν ήταν χαμένο. Η καρδιά είναι ένας τόπος οχυρός» κι επειδή ήδη τη βλέπω να με κοιτά δύσπιστη, θα προσθέσω και θα την αποχαιρετήσω με τη δική της αγαπημένη παπαδιαμαντική αποστροφή: «Σαν να 'χαν ποτέ τελειωμό

τα πάθια και οι καπμοί του κόσμου». Ας είναι αναπαυμένη εν ειρήνη.

Δώρα Διέννη

☆☆☆

ΜΑΙΡΗ ΑΥΓΕΡΙΟΥ - ΜΠΑΣΙΟΥ

Για τη θεία Μαίρη

Η αγαπημένη θεία Μαίρη... Αναπόσπαστο κομμάτι

της παιδικής μου ηλικίας και όλων των αναμνήσεων από τα Καστέλλια. Εκπαιδευτικός στο επάγγελμα μια ευγενική και διακριτική φιγούρα πάντα. Τα σπίτια μας δίπλα δίπλα στο χωριό, με το που ξυπνούσα σαν παιδί τη φώναζα πάντα από τη βεράντα μας να έρθει για καφέ. Θυμάμαι τους ατέλειωτους απογευματινούς κα-

λοκαιρινούς περιπάτους μας στο λιβάδι, στον Άγιο Γιώργη και τις Λογγιές. Θυμάμαι τις ατέρμονες συζητήσεις μας και τις σοφές συμβουλές της. Θυμάμαι τις ιστορίες τις παλιές που μοιραζόταν μαζί μας, μαζί με τον άλλο αγαπημένο θείο το Γιώργη Χαλατσά είτε κάτω από τον έναστρο Αυγουσιάτικο ουρανό στο χωριό (στην πασίγνωστη βεράντα του «Χαλατσόγιωργα») είτε δίπλα στο τζάκι το Πάσχα. Θυμάμαι ποσό της άρεσαν τα στραγάλια. Θυμάμαι τα μουσικά γλέντια στο σπίτι του θείου Γιώργη Χαλατσά και το συρτάκι που χορεύαμε όλοι μαζί. Θυμάμαι το πως επενέβη δυναμικά μια φορά για να γλιτώσω μια μεγάλη τιμωρία (και τη γλίτωσα). Θυμάμαι πως ήταν η πρώτη που μου τηλεφώνησε για να με συγχαρεί όταν πέρασα στο Πολυτεχνείο. Αγαπημένη θεία Μαίρη ευχαριστώ πολύ για όλες αυτές τις στιγμές, για όλες τις αναμνήσεις, θα ζεις πάντα στην καρδιά μου και στη καρδιά όλων μας. Θα σε βρίσκουμε πάντα στις μυρωδιές και τις εικόνες του χωριού (η φωτο από το πρώτο μου καλοκαίρι στα Καστέλλια με τους γονείς μου, το θείο Γιώργη Χαλατσά, τα ξαδέλφια μου τον Πάνο και το Χρήστο και φυσικά τη θεία Μαίρη).

Ειρήνη Βέλλιου

ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Η ΚΑΠΝΟΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑ

Είναι βεβαιωμένο ιστορικά ότι το Παλιοκαστέλλι και ο Χλωμός κατά τους αιώνες δέκατο έκτο και δέκατο έβδομο, καταγίνονταν συστηματικά με τη σηροτροφία και τα κουκούλια που παρήγαγαν, τα μετέφεραν και τα πωλούσαν στα μεταξουργεία της Θήβας. Αλλά μετά την ανάπτυξη των μεταξουργιών της Προύσας στην Τουρκία που παρήγαγαν άφθονο και πάμφθινο μετάξι, τα μεταξουργεία των Θηβών έκλεισαν και έτσι οι Καστελλιώτες και οι Χλωμήσιοι αναγκάστηκαν ν' αλλάξουν καλλιέργειες. Ξεκίνησαν την καπνοκαλλιέργεια. Βέβαια τα καπνοχώρα που διέθεταν στην ορεινή τους περιοχή, ήταν λιγοστά και αναγκάστηκαν να αναζητήσουν καπνοτόπια στην πεδινή δωρική κοιλάδα που τότε ήταν κατασκέπαστη από τις θαμνώδεις δρύες (ντούσκα ή ρόγγια ή ρόντσια).

Έτσι άρχισαν να ξεστρεμματίζουν, δηλαδή να ξεριζώνουν τις θαμνώδεις δρύες σε εκτάσεις, όχι μεγαλύτερες από τρία στρέμματα, διότι για πιο μεγάλες θα ήταν προβληματική η άρδευσή τους, να τις ξεκαθαρίζουν από πέτρες και άλλα παρείσιακτα, να τις οργώνουν και να τις διβόλιζον μία και δυο φορές με βαθιά άροση και να τις μετατρέπουν σε καπνοτόπια.

Παράλληλα ξεχώριζαν σ' ένα τόπο ζεστό και υπήνεμο, μια δυο βραγιές τον έσκαβαν και κοσκίνιζαν το χώμα και ανακατεύοντάς το με χωνεμένη κοπριά το δίστρωναν με προσοχή και το έσπερναν με καπνόσπορο γύρω στο Φλεβάρη με Μάρτη, τις λεγόμενες «φτύστρες», δηλαδή το φυτώριο. Το καπνοχώραφο το διβόλιζαν μία και δυο φορές και άνοιγαν παράλληλες αυλακίες, για να φυτευτεί και να ποτίζεται ο καπνός, προβλέποντας χώρο υποδοχής και διανομής του νερού κατά το πότισμα. Κατά τους μήνες Απρίλιο-Μάιο

έπαιρναν φυτάνια από τις «φτύστρες» και με το καπνοπάλοκο τις φύτευαν στις αυλακίες σε απόσταση μιάμιση πιθαμή το ένα από το άλλο κερνώνοντας τα με το ποτιστήρι το πρώτο νερό στη ρίζα τους. Ακολουθούσε το σκάλισμα γύρω από το φυτάνι μετά μια-δυο μέρες και γινόταν μια φορά την βδομάδα το πότισμά τους. Έτσι μεγαλώνοντας τα φύλλα του καπνού άρχιζε η συγκομιδή. Πρώτα τα πατόφυλλα και σιγά-σιγά με την ωρίμανσή τους και τα υπόλοιπα. Κάθε φύλλο στο κοτσάνι του πάνω στην εγκοπή με την καπνοβελόνα που πίσω της είχε δεμένο σκοινί περνούσαν ένα-ένα τα φύλλα. Ήταν το περιήρμο αρμάθιασμα. Σε κάθε αρμάθα αντιστοιχούσαν περασμένα τα φύλλα από πέντε έως έξι καπνοβελόνες. Ύστερα η αρμάθα προσδενόταν στο καπνόξυλο και τοποθετούνταν στη διάστρα, το καπνοκρέβατο, όλο το καλοκαίρι για να ξεραθεί.

Όταν γινόταν η πλήρης απομάρανσή τους, οι αρμάθες κρεμαζόντουσαν να αερίζονται και το χειμώνα, όταν με την υγρασία «ξεγυρίζαν», δηλαδή τα φύλλα του καπνού μαλάκωναν, γινόταν το ταμπάκισμα. Δηλαδή τα φύλλα λυνόντουσαν από τις αρμάθες και ένα-ένα ανά δέκα, ποσιάζονταν το ένα πάνω στο άλλο, δένονταν στην κορυφή και αποτελούσαν τις ταμπάκες. Είκοσι πέντε έως τριάντα ταμπάκες δένονταν σε δέμα και έκαναν ένα στρουμπάρι. Είκοσι πέντε έως τριάντα στρουμπάρια, αποτελούσαν ένα δέμα καπνού έτοιμο για το εμπόριο. Κατά το ταμπάκισμα γινόταν βέβαια μέριμνα για την ποιότητα. Δηλαδή χωριστά ταμπάκίζονταν τα πατόφυλλα και χωριστά τα άλλα φύλλα κατά τη σειρά τους στο φυτάνι του καπνού.

Οι καπνόρριζες κόβονταν από τη ρίζα τους και αφήνονταν κοπριά για το καπνοχώραφο. Η πώληση των δεμάτων του καπνού, αποτελούσε το ετήσιο εισόδημα της κάθε οικογένειας. Μ' αυτό πάντρευαν κορίτσια, σπούδαζαν παιδιά και αγοράζον ό,τι ήταν απαραίτητο για το σπίτι. Μακριά η καπνοκαλλιέργεια με ολόχρονη απασχόληση όλης της οικογένειας, αλλά ανταποδοτική για τους καλλιεργητές ανάλογα με το εύρος της για κάθε οικογένεια.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

• Στη μνήμη της πολυαγαπημένης μας μητέρας ΓΕΡΑΚΙΝΑΣ ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ, η οποία αγάπησε τα Καστέλλια και έγινε Καστελλιώτισσα, έκανε φίλους στο χωριό, όπου έζησε πολλά χρόνια με τον πολυαγαπημένο μας πατέρα και σύζυγό της και εκτίμησε την κουλτούρα του χωριού συμμετέχοντας στα πολιτιστικά δρώμενα, ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΜΕ, δύο (2) φορητούς Ηλεκτρονικούς Υπολογιστές, προκειμένου να συμβάλλουμε στην καλύτερη οργάνωση και χρήση της από τους μικρούς και μεγάλους μαθητές του χωριού.

Τα παιδιά της
Γιώτα και Μιχάλης
Μοσχολιός

• Στη μνήμη του πολυαγαπημένου μας Θεού ΝΙΚΟΥ ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ, ο οποίος πάντα αγαπούσε και υποστήριξε τη μάθηση και τη γνώση ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΜΕ 1.000 ευρώ, για να συμβάλλουμε στην ανάπτυξη και βελτίωση της Βιβλιοθήκης του χωριού μας.

Τα ανήψια του
Μιχάλης και Γιώτα
Μοσχολιού

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Η Δημοτική Βιβλιοθήκη Καστελλίων ευχαριστεί θερμά τα παιδιά της Γερακίνας και του Γιώργου Μοσχολιού ΓΙΩΤΑ και ΜΙΧΑΛΗ, για την τόσο σημαντική προσφορά τους.

Για τη Δημοτική
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ
Βαγγελής Κωτοίκης

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Το ποτάμι μας

Ποτάμι ή ρέμα; Στα χρόνια τα δικά μου -κοντεύω τα 90- επικρατέστερο ήταν το ρέμα και μάλλον αρχαιότερο, «ρέυμα». Πρόκειται για το ποτάμι που περνάει μέσα απ' τα Καστέλλια και παρακάτω γίνεται Βοιωτικός Κηφισός, προς διάκριση από τον Απικό Κηφισό. Οι καταλήξεις των ονομάτων σε -πος και -σος (Υμηπός, Λυκαβηπός, Παρνασσός, Κηφισός) αφορούν κυρίως σε όρη και ποταμούς και είναι (αν δεν κάνω λάθος, δεν είμαι ειδικός) πελασγικής προελληνικής προέλευσης.

Το ποτάμι μας ιστορικά, είναι συνδεδεμένο με τη μάχη του Κηφισού μεταξύ Καταλανών και Φράγκων. Νίκησαν οι Καταλανοί, γνωστοί ως Κατελάνοι και εγκαταστάθηκαν στα εδάφη μας. Οχυρωματικό τους έργο είναι ο Πύργος στις Λογγιές-Παλιοκαστέλλι. Τι γυρεύανε οι Καταλανοί και οι Φράγκοι στον τόπο μας; Βυζαντινή αυτοκρατορία! Ξεφράγο αμπέλι. Η φύλαξη των συνόρων είχε αφηθεί στους Ακρίτες (Διγενής Ακρίτας). Η Νέα Ρώμη (Κων/πολη) δεν έμοιασε της παλιάς Ρώμης. Άλλο Ρωμαίος και άλλο Ρωμικός. Πολλές φορές είχε πολιορκηθεί - θαύμα πως άντεξε χίλια χρόνια. Τελικά υπέκυψε στον Πορθητή. «Η Πόλις εάλω!»

Επιστρέφω στο ποτάμι μας. Ο Απόστολος Χουλιάρας του Θεοκάρη, «ο Αποστολάκης», πρακτικός μηχανικός επί παντός είχε γεφυρώσει το ποτάμι και παροχέτευε νερό απέναντι, στο Μύλο του γιατρού, όπου δούλευε μυλωνάς ο αδελφός του ο Νίκος. Την κατασκευή είδαν επιστήμονες μηχανικοί και θαύμασαν. Είχε επιμεληθεί και της κατασκευής του τοιμενταύλακου που έφερνε νερό στο χωριό για το πότισμα. Επιτέλους σταμάτησαν και οι φωνές και οι φοβέρες στις αμπολές «θα σε πάω στη Γραβιά!» (κατηγορούμενο). Διόριζαν και έναν «νεροκράτη» για την ομαλή, «με την αράδα» παροχέτευση. Κάθε άνοιξη «έριχναν το νερό στις αράδες».

Πριν κατασκευαστούν τα γεφύρια το πέρασμα πέρα και δώθε ήταν προβληματικό, επικίνδυνο. Δυο κορμοί δέντρων με καρφωμένα επάνω τους σανίδια γεφύρωναν την κοίτη κι από κάτω το ποτάμι να αφρίζει, τότε κατέβαζε καλό νερό. Κι όμως, περνούσαν μουλάρια φορτωμένα κι ...εμείς για το σχολείο. Ο φόβος φεύγει όταν τον φοβερίσεις. Πιο κάτω το ρέμα χωριζόταν στα δύο και σχημάτιζε μια νησίδα, όπου το καλοκαίρι μου άρεσε να κάθομαι και να διαβάζω κάτω απ' τα σκιερὰ πλατάνια και το ανδύνη να το λέει. «Πηγαίνω στο φροντιστήριο», έλεγα.

Στις Λογγιές - Παλιοκαστέλλι, φράζαμε την κοίτη και «μπλατσιανάγαμε» στο βούθουλα. Νομίζοντας πως ξέρω κολύμπι, κόντεψε, αργότερα, να πνιγώ σε μια δεξαμενή στο Χαϊδάρι. Βούτηξε ο Νάκας να με σώσει, τον άρπαξα απ' το λαιμό και πάσαμε πάτο αγκαλιά. Είπα ας μη πνιγούμε κι οι δύο και τον άφησα. Κάποιος έφερε μια κλάρα, την έπασα και βγήκα.

Στο χωριό που βρισκόμουν, διάβασα σε μια εφημερίδα που έφερε ο πατέρας τυλιγμένα τα φάρια, ότι ο Σασάλος είχε σκοτώσει τον Νάκα γιατί τον θεώρησε υπάτιο του πνιγμού του γιου του στα ίδια εκείνα απαίσια νερά. Κανένας δεν σκέφτηκε να τα αποστραγγίσει.

Ψάχνοντας για ποταμόπλοια εδώ στο χωριό, κατηφόριζα στην κοίτη του ποταμού, στις Λογγιές, όταν είδα το νερό - δυο, τρία καταπόια - να χάνεται. Το κατάπινε η κοίτη. Θυμήθηκα τον Γερμανό, της Υδρογραφικής Υπηρεσίας, να λέει ότι η λεκάνη μας φιλοξενεί από κάτω και μια υπόγεια λίμνη.

Ιωάννης Αθ. Μακρής - Καστέλλια Παρνασσίδος

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΕΣ:
ΠΡΟΤΙΜΗΣΤΕ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ. ΒΟΗΘΑΤΕ ΕΤΣΙ
ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ.

ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΧΩΡΙΑΤΙΚΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1864 – 1940

Όταν το χωριό μεταφέρθηκε στη σημερινή του θέση που μέχρι τότε ονομαζόταν «Καλύβια» χτίστηκαν τα πρώτα σπιτία στην καινούρια θέση και από τις δύο πλευρές του

Άποψη του σπιτιού όπως διασώζεται σήμερα

ποταμιού, που από τότε φέρουν την ονομασία «Λυκόρραχο» και «Πιπεριώτικα» ή «Πέρα» και «Δώθε» χωριό.

Το παλιό Καστελλιώτικο «δίπατο» σπίτι με το αβέρτο και το κατώι ήταν το κύριο χαρακτηριστικό των πρώτων σπιτιών.

Άποψη του σπιτιού όπως διασώζεται σήμερα

Ο χαρακτηριστικός τύπος αυτού του Καστελλιώτικου σπιτιού είναι λιθοδομή με ασβέστη και ξυλοδεσιά σε σχήμα τετράγωνο και σε μορφή κύβου με χοντρούς τοίχους, πάχους 0,80 εκ. Από κάτω το κατώι όλο αβέρτο με μικρούς φεγγίτες γύρω – γύρω και μεγάλη πόρτα. Εσωτερικά του κατωιού υπήρχαν μικρές «παραθύρες», όπου κλωσούσαν οι κότες. Στο κατώι υπάρχει το «βαεναριό», η «Μεγάλη Κάδη» (δεξαμενή ξύλινη ή τσιμεντένια για το πάτημα των σταφυλιών κ.λπ.), το αμπάρι και το ταβάνι διαρρυθμισμένο για να κρεμαστούν οι αρμάδες του καπνού. Είναι οπωσδήποτε η αποθήκη, το «κελάρι» δηλαδή του σπιτιού, που χωρίζεται σε δύο κύρια μέρη: το «μπροστινό» και το «πίσω», που αντιστοιχούν στο χαγιάτι και το κυρίως σπίτι.

Στο κατώι υπάρχουν δύο μεγάλες ξύλινες πόρτες μία στην κύρια είσοδο και μία στο εσωτερικό μέρος. Το εσωτερικό μέρος χρησιμοποιούνταν κυρίως ως «αχυρώνας» για τις ζωτροφές και χώρος για τα ζώα (άλογο ή μουλάρι ή γαϊδούρι) ή και τα οικίστα κυρίως κασίκα (γίδα) και το κατέτσι με τις κότες, τα κουνέλια κ.λπ.

Στο εξωτερικό μέρος υπάρχει κυρίως το «βαεναριό» το αμπάρι κ.λπ. χώρος για τα γεωργικά εργαλεία (αλέτρια, σαμάρια, τσάπες, χροσές κ.λπ.

Απέξω υπάρχει η πέτρινη σκάλα (μονομπλόκ) για να ανεβαίνει στο χαγιάτι. Το χαγιάτι καλύπτει όλη σχεδόν την πρόσοψη του σπιτιού. Είναι ανοικτό μπροστά με παρμάκια (ξύλινα κάγκελα). Ο προσανατολισμός του σπιτιού είναι πάντα ανατολικός. Ένα μέρος του χαγιατιού είναι η κουζίνα και οι χώροι για τη σεντούκα και τον αργαλειό.

Από το χαγιάτι κεντρική πόρτα οδηγεί σε μικρό οφίς από το οποίο χωρίζονται τα τρία δωμάτια του σπιτιού. Και αυτά είναι: το χειμωνιάτικο, το μεσαίο δωμάτιο ή σάλα και η καλή κάμαρα.

Το χαγιάτι, ήταν συνήθως ξενταβάνωτο. Στις βροχερές μέρες του καλοκαιριού, στις παράλληλες στρόφιγγες μπαίνουν τα καπνόξυλα με τις αρμάδες για να προφυλαχθούν από τη βροχή.

Τα άλλα, τα μέσα δωμάτια, είναι νταβανωμένα με εναλλασσόμενα πέταβρα και πήχες. Οι πήχες μπαίνουν στους αρμούς που βρίσκονται τα πέταβρα. Οι εξωτερικοί τοίχοι του σπιτιού χτίζονται, όπως αναφέρθηκε, χοντροί περίπου 0,80 εκ., τα δε παράθυρα είναι μικρά γιατί το φως είναι πολύ χειμώνα – καλοκαίρι.

Τα τζαμπλίκια είναι σε επαφή με την έξω επιφάνεια του τοίχου και αποτελούνται από δύο φύλλα, που κλείνουν, με τρία τζάμια το καθένα. Καμιά φορά τα δύο κάτω τζάμια τα αντικαθιστούν με σανιδένιες πλάκες. Απέξω υπάρχουν στερεωμένα τα παραθυρόφύλλα, που είναι σανιδένια και κλείνουν στις περιπτώσεις ασφάλειας. Το σπίτι έχει δύο τζάκια, ένα στο χειμωνιάτικο και ένα στην καλή κάμαρη. Στα νεότερα σπίτια το τζάκι της καλής κάμαρης παραλείπεται.

Από δω κι από κει στο τζάκι υπάρχουν παραθύρες

(ανοίγματα με ξύλινο πλαίσιο) που μπαίνουν τα αδράχτια, οι κουβαρίστρες, τα σπέρτα κ.λπ.

Μέσα στο χειμωνιάτικο και στην καλή κάμαρη υπάρχουν εντοιχισμένα ντουλάπια ανά ένα το καθένα. Στην καλή κάμαρη μπαίνουν τα γλυκά (συνήθως κουταλιού), τα πιατελάκια, τα κουταλάκια, τα ποτήρια και τα φυτζάνια του καφέ.

Στο ντουλάπι του χειμωνιάτικου μπαίνουν τα πιάτα, τα κουτάλια, τα πιρούνια, το λάδι, το οινόπνευμα κ.λπ.

Στο χειμωνιάτικο υπάρχει εντοιχισμένη και η «σανίδα», που βάζουν τα καρβέλια του ψωμιού. Βρίσκεται επίσης το τραπέζι, «σουφράς», οι καρέκλες, τα σκαμνιά και τα κουτσουμπέλια για τις χειμωνιάτικες ώρες γύρω από το τζάκι. Στο χειμωνιάτικο, πίσω από την πόρτα βρίσκεται ο καταρράκτης (καταπακτή) που επικοινωνεί με ξύλινη σκάλα με το κατώι.

Στην «παρασιά» μαγειρεύεται και το φαγητό. Υπάρχει επίσης η σιδηρωσιά, η μασιά, η τσιμπίδα και η πεταλιά.

Το μεσαίο δωμάτιο ή σάλα συνήθως έχει το «γούκο» με τα λογής σκεπάσματα, έχει τις κρεμάστρες με τις φορεσιές κι άλλα ειδίσματα του σπιτιού.

Στη καλή κάμαρη υπάρχει τραπέζι με καρέκλες, μεγάλος καθρέφτης, κρεβάτι και οι τοίχοι είναι στολισμένοι με φωτογραφίες. Όλο το επάνω πάτωμα στηρίζεται σε δύο χοντρά ταμπάνια, που πάνω σ' αυτά μπαίνουν σταυρωτά τα μαδέρια και πάνω σ' αυτά καρφώνονται χοντρά μεγάλα σανιδία του πατώματος. Η σκεπή είναι με κεραμίδια.

Κάθε σπίτι έχει την αυλή με το φούρνο και τον κήπο και μια γύρω περιοχή και το κατεβατό για τα ζώα, σε περίπτωση που υπάρχει κατεβατό, και χωριστό αποχωρητήριο, έξω από το σπίτι. Κάποιες φορές και σε απόσταση πάντοτε από το σπίτι βρίσκεται η αχυρώνα. Κατά κανόνα η αχυρώνα βρισκόταν στο πίσω μέρος του κατωιού.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1940 – 1965

Λίγο πριν από τον Β' παγκόσμιο πόλεμο, κυρίως όμως μετά την κατοχή και τον εμφύλιο χτίστηκαν καινούρια σπίτια σε νέα οικοπέδα ή στη θέση των κατεδαφισμένων παλιών. Συντεχνίες χτιστών από την περιοχή της Ηπείρου (Πράμαντα και Άγναντα Άρτας) έφταναν στο χωριό μας

Άποψη του σπιτιού όπως διασώζεται σήμερα

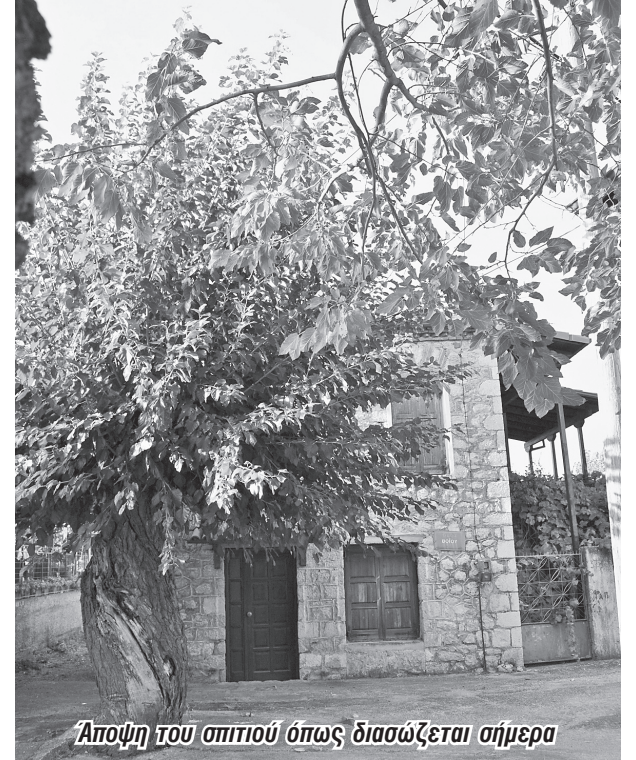
περί τα τέλη Απριλίου και έχτιζαν, τα νεότερα σπίτια σε άλλο τύπο χτισίματος. Παρέμειναν στο χωριό μέχρι τέλος Οκτωβρίου. Κάποιοι παλιότεροι από μας θυμούνται τις δύο αυτές συντεχνίες με επικεφαλής πρωτομάστορες τον πιο γνωστό ως «Μαστροσωτήρη» από τα Πράμαντα Άρτας και τον «Μαστροκόστα» από τα Άγναντα Άρτας.

Τα σπίτια που κτίστηκαν αυτή την περίοδο ήταν δύο

τύπων: ο α' τύπος έχει το σχήμα Γάμα με υπερυψωμένο ισόγειο, με υπόγειο και μπαλκόνι με κάγκελα και διαφορετική εσωτερική διαρρύθμιση. Τέτοια σπίτια ήταν του Πολύκαρπου Παπανικολάου, Χρυσάνθης (Ξάνθης) Τσάκαλου και του Νικολάου Ηλία Μακρή (κτίστηκε αργότερα) και άλλα.

Ο β' τύπος έχει το σχήμα παραλληλόγραμμου και μορφή παραλληλεπίπεδου με διαστάσεις κατά κανόνα μήκους 11 μ., πλάτος 6 μ. και ύψος περίπου 5–6 μ. και αντίστοιχα θεμέλια. Ο τοίχος είχε πλάτος 0,60 εκ. Κτίζονταν όλα λιθόκτιστα και κεραμοσκεπή με ξύλινο πάτωμα.

Στα σπίτια και και των δύο τύπων το χαγιάτι καταργήθηκε και από το μπάσιμο της εξώπορτας γίνεται το χώρισμα

Άποψη του σπιτιού όπως διασώζεται σήμερα

σε δωμάτια σχεδόν με τον παλιό τρόπο. Σ'αυτά η κουζίνα αποτελούσε χωριστό δωμάτιο που είναι και ο νεροχύτης μαζί, η δε καλή κάμαρη χωρίζεται με τρίφυλλη ή τετράφυλλη –κατά κανόνα– με δίφυλλη πόρτα, χωρισμένη στα δύο.

Όταν τελείωνε το χτίσιμο του σπιτιού αναλάμβαναν την κεραμοσκεπή οι Καστελλιώτες Ξυλουργοί, κυρίως οι τρεις αδελφοί Προβιά, ο Γκόιαννος και ο Κουτρομποσπύρος και άλλοι, οι οποίοι κατασκεύαζαν και τα ξύλινα πατώματα, τα ξύλινα παράθυρα και τα ξύλινα παντζούρια. Η εξωτερική σκάλα είναι τσιμεντένια.

Από τα τέλη 10ετίας του 1960 και αργότερα τα σπίτια κτίστηκαν πάνω σε άλλη οικοδομική γραμμή που επικράτησε σε όλη την Ελλάδα. Στο Καστέλλι το 1973 υπήρχαν 240 σπίτια. Στα τελευταία 5 χρόνια 1968 – 1979 κτίστηκαν άλλα 53 τον αριθμό. Σήμερα τα σπίτια στα Καστέλλια πλησιάζουν τα 500 παρά κάτι. Το οξύμωρο είναι ότι, όταν τα σπίτια ήταν 240 ο πληθυσμός του χωριού έφτανε τα 1.100 άτομα, ενώ σήμερα ο πληθυσμός ανέρχεται σε 411 άτομα. Πρέπει να σημειωθεί ότι υπήρχαν και αρκετά πλινθόκτιστα σπίτια, ισόγεια ή διόροφα. Πέρα από το κτίσιμο των καινούριων σπιτιών, πολλά σπίτια των τύπων που αναφέρθηκαν παραπάνω, διαμορφώθηκαν κατάλληλα για να καλύψουν τις άμεσες ανάγκες κάθε οικογένειας, (επεκτάσεις, προσθήκες, τροποποιήσεις). Κυρίως διαμορφώθηκε το κατώι σε δωμάτιο, κουζίνα και άλλα χρειώδη. Αυτό έγινε κυρίως μετά την ηλεκτροδότηση και την εξασφάλιση της ύδρευσης, (μπάνιο, εσωτερικές βρύσες κ.λπ.). **Δ.Χ. - Β.Κ.**

Οι φωτογραφίες είναι του συνεργάτη μας Γιάννη Κυπουργού.

Ο ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» ΣΕ ΝΕΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Όπως είχαμε προαναγγείλει στο προηγούμενο φύλλο των «Καστελλιώτικων Νέων» το Δ.Σ. του Συλλόγου είχε απευθύνει πρόσκληση για σύγκληση Τακτικής Γενικής Συνέλευσης στις 11 Νοεμβρίου 2023 σύμφωνα με το καταστατικό, προκειμένου να συζητηθούν τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, όπως αναφέρονται στην πρόσκληση και για να διεξαχθούν οι αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής της περιόδου 2023-2025.

Τα παρόντα μέλη στη Γ.Σ. με Πρόεδρό της τον Παναγιώτη Παπανικολάου αποφάσισε ομόφωνα λόγω μειωμένης προσέλευσης να παραταθεί η θητεία του απερχόμενου Δ.Σ.

Οι αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου Δ.Σ. και Ε.Ε. θα πραγματοποιηθεί το πρώτο τρίμηνο του 2024 με τα ίδια θέματα της παρούσας ημερήσιας διάταξης.

Μέλη του Συλλόγου θεωρούνται οι απανταχού σε ζωή Καστελλιώτες, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 του καταστατικού. Προκειμένου να μην κωλύεται η προσέλευση στην εκλογική διαδικασία, για να είναι ένα μέλος «ταμειακώς εντάξει»

αντί του ποσού των 20 ευρώ που απαιτούνταν μέχρι τώρα η Γ.Σ. ορίζει την καταβολή του ποσού να ανέρχεται σε 2 ευρώ.

Η νέα πρόσκληση δημοσιεύεται στην πρώτη σελίδα των «Κ.Ν.».

Σ.Σ.: Εκφράζουμε την ευχή και συγχρόνως την αγωνία να παραστούν όσο γίνεται περισσότερα και κυρίως νεότερα μέλη προκειμένου να γίνει νέο ξεκίνημα του Συλλόγου που μετράει 74 χρόνια ύπαρξης. Φυσικά κατανοούμε τη συνεχώς μειούμενη προσέλευση τα τελευταία χρόνια για συμμετοχή σε αρχαιρεσίες, δεν συμβαίνει μόνο στον δικό μας Σύλλογο. Ας προσπαθήσουμε να αποτελέσουμε την εξαίρεση. Μια τέτοια προσπάθεια που έφερε ένα νέο ξεκίνημα που οφείλουμε να επαινέσουμε έγινε με τον Πολιτιστικό Σύλλογο Καστελλίων «Η Τετράπολις». Ας τους μιμηθούμε.

Αν θέλουμε να υπάρξει Σύλλογος και Εφημερίδα, θερμή παράκληση - ικεσία, να προσέλθουν περισσότερα και νέα μέλη. Σπεύσατε το Σάββατο 9 Μαρτίου στις 12.30' στα Γραφεία του Συλλόγου, Σίνα και Δαφνομήλη 1Α.

-Υπέροχος ο στολισμός του σχολείου μας τα φετινά Χριστούγεννα από τον Πολιτιστικό Σύλλογο του χωριού και πολύ πετυχημένο το Χριστουγεννιάτικο πάρτι που διοργάνωσε, όπου διασκέδασαν μικροί και μεγάλοι.

Μέσα στις γιορτές πραγματοποιήθηκε κι ένα χριστουγεννιάτικο εργαστήρι για παιδιά, όπου πέρα από τις κατασκευές είχε μουσική, κεράσματα και δώρα. Πάντα τέτοια ευχόμαστε και με υγεία για όλους!

* * *

-Με μεγάλη χαρά είδα πως τοποθετήθηκε επιτέλους πινακίδα στον χώρο των αρχαίων τειχών (λίγο πάνω από το

Νεκροταφείο). Υπήρξε πάγιο αίτημα του Συλλόγου μας όλα αυτά τα χρόνια. Ας ελπίσουμε αυτό να είναι μόνο το πρώτο βήμα για την ανάδειξη των αρχαιολογικών χώρων του χωριού μας.

Συγχαρητήρια σε όλους το υλοποίησαν.

* * *

-Δυστυχώς κρούσματα γρίπης και covid μέσα στις γιορτές ανάγκασαν πολλούς να κλειστούν στο σπίτι κι έτσι η κίνηση στο χωριό ήταν υποτονική σε σχέση με άλλες χρονιές.

Πάντως ο καλός καιρός ευνόησε βόλτες και εκδρομές.

* * *

-Με νέα διεύθυνση και όνομα το «Hard Rock Castello» ξεκίνησε στις γιορτές τη νέα του πορεία.

Πολλές γευστικές εκπλήξεις κι ωραίες ιδέες για τη συνέχεια:

«Μεζεδάκια για τσίπουρο.. μεζεδάκια για κρασί και μπίρα.. καθημερινά πιάτο ημέρας καθώς και λουκάνικο, κεφτεδάκια, μπριζόλες, πανσέτες, καλαμάκι κοτόπουλο, καλαμάκι χοιρινό και κοντοσούβλι ατομικό είναι ένα μέρος του μενού που προσφέρουμε στο Hard Rock Castello.

Και μην ξεχνάμε την πίτσα δια χειρός Μάκη Τσελέντη!!»

Τα «στεκία» του χωριού μας, καφε-

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Προοδευτικού Συλλόγου «Τα Καστέλλια» εύχεται Χρόνια Πολλά και Καλή Χρονιά

ΤΑ ΚΑΣΤΕΜΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΔΗ

Γράφει ο Κώστας Στοφόρος

νεία, μεζεδοπωλεία και ταβέρνες νομίζω είναι από τα καλύτερα στη Φωκίδα!

* * *

-Τι θα γίνει με τη Βιβλιοθήκη; Θα δεήσει επιτέλους ο Δήμος Δελφών να διορίσει έστω έναν άνθρωπο ως προσωπικό για να λειτουργήσει πραγματικά ως Δημοτική Βιβλιοθήκη;

Χορτάσαμε από υποσχέσεις....

* * *

-Μια είδηση που έδωσε χαρά στους Καστελλιώτες - και όχι μόνο είναι η επίσημη πρώτη κυκλοφορία δυο μουσικών κομματιών από την καλλιτεχνική ομάδα Ταγαρ (Tagar) που δραστηριοποιείται τα τελευταία χρόνια στο χωριό μας και στην ευρύτερη περιοχή έχοντας ήδη δώ-

σει σημαντικά δείγματα πολιτισμού.

Διαβάζω από σχετική ανάρτηση:

«Τα 2 πρώτα μουσικά κομμάτια της καλλιτεχνικής μας ομάδας - TAGAR -

Η καλλιτεχνική ομάδα Ταγαρ (Tagar) παρουσιάζει την πρώτη της μουσική κυκλοφορία από την Plan B records

Ένα μουσικό ταξίδι όπου συνυπάρχουν παραδοσιακές μελωδίες με ηλεκτρονικούς σύγχρονους ρυθμούς σε συνδυασμό με jazz ή dub reggae διαθέσεις.

Ανάμεσα στα ηχοτοπία των βουνών του Παρνασσού της Οίτης και της Γκιώνας το παραδοσιακό κλαρίνο συναντά την τρομπέτα του Miles Davis και η blues φουσαρμόνικα και το ρουμελιώτικο βιολί ...σε ρυθμούς reggae.

Ο μουσικός, συνθέτης και παραγωγός

Κάντζος Λάμπρος στη σύνθεση και την παραγωγή ενώ μαζί του συμμετέχουν οι Τριαντάφυλλος Ελευθερίου στην φουσαρμόνικα και ο Βασίλης Αβράμπος στο βιολί.

Mastering απο τον Dimitris Bletsas

Τη μουσική μας θα την βρείτε στις μουσικές πλατφόρμες του διαδικτύου (δείτε το link) <https://hypedit.com/tagar?fbclid=IwAR1kMyNjwMA7v-bl8g2onMu9S5xzhdBdRnXWFEOf1QoqnrQU-sjlt02Lc>

Ευχόμαστε να απολαύσετε το μουσικό αυτό ταξίδι TAGAR»

* * *

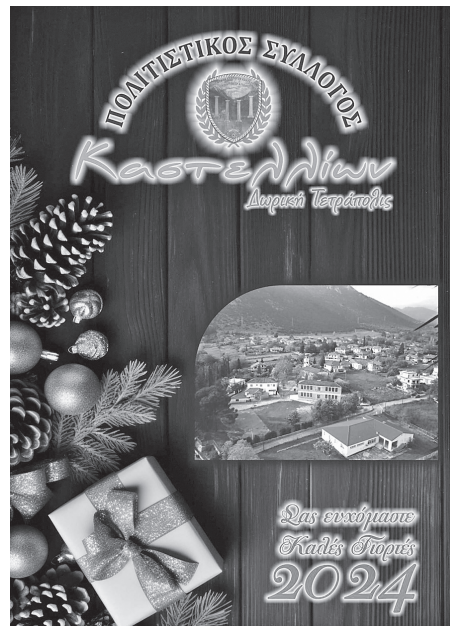
-Είναι κρίμα ένα τόσο όμορφο χωριό, με τέτοιο ανθρώπινο δυναμικό, να μαραζώνει... Πρέπει κάποια στιγμή όλοι μαζί, να βάλουμε κάτω ιδέες, να σκεφτούμε, να συζητήσουμε ουσιαστικά και να δράσουμε. Και φυσικά να στηρίξουμε τους επαγγελματίες και όσους κάνουν προσπάθειες να προσφέρουν στο χωριό μας. Οι καλύτερες μέρες δεν έρχονται μόνες τους!

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ «Η ΔΩΡΙΚΗ ΤΕΤΡΑΠΟΛΙΣ»

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Καστελλίων «Η Δωρική Τετράπολις» συνέχισε τις καλοκαιρινές πολιτιστικές εκδηλώσεις στο χωριό μας.

-Εξέδωσε και κυκλοφόρησε ένα εξαιρετικό, εντυπωσιακό και καλαίσθητο ημερολόγιο του 2024.

-Συμμετείχε στη συνδιοργάνωση της παρουσίασης βιβλίου της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Καστελλίων και του Συλλόγου Φίλων των Βιβλιοθηκών του Δήμου Δελφών, που έγινε στις 2 Δεκεμβρίου 2023.

-Συμμετείχε στην εκδήλωση για την απόδοση τιμής στη μνήμη των 17 Ελλήνων Πατριωτών που εκτελέστηκαν στα

Καστέλλια το Δεκέμβριο του 1942 από τα Ιταλικά Κατοχικά Στρατεύματα.

-Διοργάνωσε δύο πολιτιστικές Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις στις 24

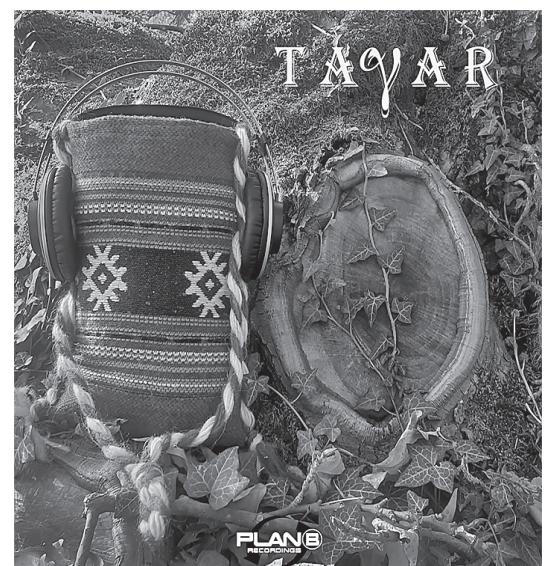
* * *

Η ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΑΓΑΡ (Tagar)

Η καλλιτεχνική ομάδα Ταγάρ (Tagar) παρουσιάζει την πρώτη της μουσική κυκλοφορία από την Plan B records. Ένα μουσικό ταξίδι στο οποίο συνυπάρχουν παραδοσιακές μελωδίες με ηλεκτρονικούς σύγχρονους ρυθμούς σε συνδυασμό με jazz ή dub reggae διαθέσεις. Ανάμεσα στους τοπικούς ήχους των βουνών του Παρνασσού, της Οίτης και της Γκιώνας το παραδοσιακό κλαρίνο συναντά την τρομπέτα του Miles Davis και η blues φουσαρμόνικα το Ρουμελιώτικο βιολί σε ρυθμούς reggae.

Ο μουσικός, συνθέτης και παραγωγός Λάμπρος Κάντζος στη σύνθεση και την παραγωγή, ενώ μαζί του συμμετέχουν ο Τριαντάφυλλος Ελευθερίου στη φουσαρμόνικα και ο Βασίλης Αβράμπος στο βιολί.

Τη μουσική τους θα τη βρείτε στις μουσικές πλατφόρμες του διαδικτύου. Ευχόμαστε να απολαύσουμε το μουσικό αυτό ταξίδι.

Δεκεμβρίου και 30 Δεκεμβρίου 2023. Στις 24 Δεκεμβρίου έγινε το Party (χορός, ζεστό κρασί, εκπλήξεις) και στις 30 Δεκεμβρίου 2023 πραγματοποιήθηκε Καλλιτεχνικό Εργαστήριο για τα παιδιά (μουσική, κεράσματα, Δώρα).

Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Καστελλίων «Η Δωρική Τετράπολις» εύχεται ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ με υγεία, ευτυχία και δημιουργία.

Ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Καστελλίων «Η Δωρική Τετράπολις» Αχιλλέας Αγαπητός